Vaandeldrager

Jaargang 29 - juni 2013 - nummer 106

- ✓ Abdicatie & Inhuldiging
- ✓ Verhalen uit Indië
- ✓ Pantserinfanterie Functie Opleiding

Regimentskalender 2013: zie www.fuseliers.nl

RODE DRAAD

Na alle aandacht voor onze nieuwe Koning en Koningin en de afgetreden vorstin Prinses Beatrix, blikken we terug op een periode waarin het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene veelvuldig eerbetoon heeft geleverd aan, of t.b.v. onze vorstinnen, te beginnen bij haar voorloper, de Irenebrigade. Dat was bij diverse gelegenheden, waaronder soms in historisch perspectief, hele bijzondere. Zo ontving bijvoorbeeld Koningin Juliana in haar tijd onder meer staatshoofden, die later in eigen land zouden worden afgezet, of die zich later ontpopten als spraakmakende dictators. De Fuseliers waren er bij! Een enkele maal was er zelfs ook koninklijk bezoek aan ons regiment. In deze rode draad een greep uit deze gebeurtenissen, waarin de taak als garderegiment duidelijk naar voren kwam.

Maart 1945. Een amateurfoto van een bezoek van Koningin Wilhelmina tijdens een bezoek aan het bevrijde zuiden van ons land. De vorstin (met handtas) wordt gevolgd door Kolonel A.C. de Ruyter van Steveninck, commandant van de Irenebrigade.

17 PANTSERINFANTERIEBATALJON

GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IRENE

De kern van elk leger wordt gevormd door de militairen die het grondgevecht voeren, de Infanterie.

De soldaten worden met gepantserde rupsvoertuigen naar de plek van actie gebracht. Infanteristen werken met automatische en semi-automatische handvuurwapens, mortieren en antitankwapens. Ook beschikt de infanterie over geavanceerde communicatie- en laserapparatuur en allerlei soorten nachtzichtapparatuur.

In deze film op Youtube krijg je een indruk van hoe het er aan toegaat bij de Fuseliers van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene:

www.youtube.com/17painfbatGFPI

Voor de meest actuele foto's, video's, meningen en reacties zie:
www.facebook.com/17painfbatGFPI

Inhoud

Van de redactie 2
Van de Regimentscommandant 2
Van de Stichting Brigade en Garde 4
In memoriam 4
Regimentsflitsen 5
Beëdiging & koorduitreiking 28 maart 2013 5
Fuseliers vormen laatste erewacht 7
Inzet Fuseliers in erewacht tijdens de abdicatie en inhuldiging ZKH Willem Alexander 7
Bloemenhulde Prinses Beatrix 8
Dodenherdenking Colijnsplaat 9
Dodenherdenking Hedel 10
Dodenherdenking Tilburg 11
Bevrijdingsdefilé Wageningen 12
Slag om de Residentie 13
Vereniging Van Veteranen GFPI 13
Nederlander heeft positief beeld van veteranen 13
Interview: Fuselier waar ben je, wat doe je en wat denk je? 16
Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene 18
Verzoek van de penningmeester VOSKNBPI 18
"Wetenswaardigheden van onze vereniging" 18
Dodenherdenking in Waalre 19
Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene 20
Laatste vergadering VOSIB 20
Inhuldiging Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander 21
Reünie Indië-Sobats 2013 22
Vierde bataljon GRPI 22
Uit het dagboek van Jaap Gravesteijn 4 GRPI - vervolg van Vaandeldrager 105 22
Herinneringen uit de periode 1947 t/m 1950 toen 4 GRPI aanwezig was op Midden – en Oost Java 24
Vijfde bataljon GRPI 25
Zoektocht naar Sobats van Jaap de Jager uit Sliedrecht, geboren op 7-10-1927 25
Oproep aan de Leden van 5 GRPI. 26
Uit het dagboek van F. Mulder, 5 GRPI - vervolg van Vaandeldrager 104 26
Zesde bataljon GRPI: S-ireentje 75 28
Het begon in Krawang. 28
Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan 30
Oproep aan de Contribuanten "Vaandeldrager" behorende tot 7 GRPI. 30
Aankomst en verblijf van de 4e Compagnie van 7 GRPI op Manokwari (Nederlands Nieuw-Guinea)
Vervolg van Vaandeldrager 105 30
Genootschap Vrienden van de Fuseliers 32
Bezoek aan museum Bronbeek met het Genootschap Vrienden van de Fuseliers 32
Bataljonsflitsen 33
Bataljonsnieuws 35
Deelname infanterievaardigheidswedstrijd "De Bartelsbeker" 35
De Pantserinfanterie Functie Opleiding (PFO) 36
Rhino Vigorous niveau 4 38
Sgt1/Wmr1 test 02-05-2013 40
17 Verkenningspeloton strookoefening 'Mounted Scorpion' 41

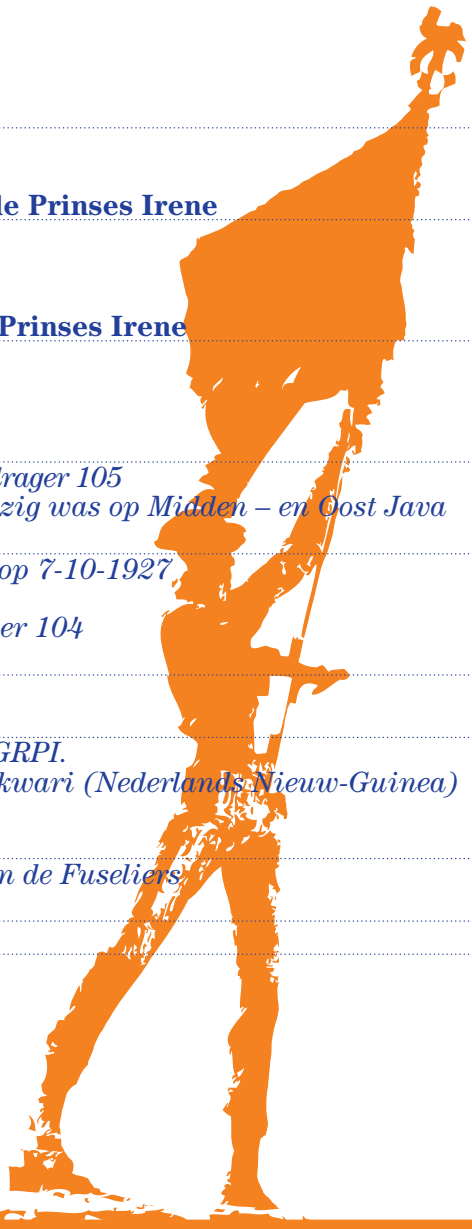

Colofon

Jaargang 29, nummer 106
De Vaandeldrager verschijnt ieder kwartaal in een oplage van 1.800 exemplaren en wordt verspreid via controlled circulation

Deadline nummer 107
6 september 2013

Hoofdredactie:
Hans Sonnemans
E jwh.sonnemans@mindef.nl

Eindredactie:
Luc Vermeulen, Kol der Fus bd
E l.vermeulen1@on.nl

Redactie:
Henk de Boer, Lkol der Fus
Helga van Stratum-Meindertsma, Kap der Fus
Charrel van Sambeeck, Aooi der Fus
Frank Peters, Maj der Fus
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus

Redactieadres:
Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
T 040 - 2665662 en 040 - 2665678
E 17painfbat@mindef.nl

Voorpagina:
Erewacht Fuseliers Acie 17 Painfbat GFPI bij aanbieden laatste geloofsbrieven aan Koningin Beatrix

Vormgeving:
G3M - Grafisch & MultiMedia Management
Zoetermeer - www.g3m.nl

Druk:
Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:
Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Fotografie:
Nelleke Swinkels – van der Vorst
Wim ter Horst
Max Wolff
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus

Website:
www.fuseliers.nl

Van de redactie

Door Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Op het moment van het schrijven van dit stuk, de laatste bijdrage voor Vaandeldrager 106, is het zaterdag 1 juni. Een bijzondere dag.

Vandaag was de eerste gecombineerde reunie van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en de Vereniging van Veteranen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene in de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot.

Vanaf 1947 komen de Oud Strijders van de voormalige Brigade jaarlijks bijeen. Nu, na 65 jaar hebben ze besloten om dit niet langer zelf te organiseren. De Vereniging van Veteranen van het Garderegiment neemt de organisatie van hen over.

Het was prachtig om te zien hoe een aantal elementen van de reunies van de beide verenigingen samen kwamen bij de invulling van het programma voor deze dag. Bij de Veteranen van het Garderegiment zijn alle gezinsleden welkom en is er een springkussen voor de kinderen. De Oud Strijders van de Brigade zijn gewend een plechtigheid te houden bij het regimentsmonument om daar hun "gevallen makkers" te herdenken. Deze wens werd ingevuld, compleet met vaandel en vaandelwacht. Reunisten van de Vereniging Veteranen GFPI en IFOR-2, veelal in burger, stonden als troepen aangetreden bij een bijzondere ceremonie: oude en jonge veteranen en actieve Fuseliers bijeen bij het regimentsmonument.

Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes blikte in zijn speech terug op het ontstaan van "zijn" vereniging van Oud-strijders van de Irenebrigade in 1947. "We spraken af ieder jaar bijeen te komen en binnen een jaar na de eerste bijeenkomst was de vereniging opgericht. Ik weet daarom hoe belangrijk het is om elkaars adressen bij te houden, om elkaar te blijven ontmoeten en contact te houden." De generaal was daarom blij dat de Vereniging van Veteranen GFPI zijn advies had opgevolgd.

In de Algemene Ledenvergadering van de vereniging, voorafgaand aan de ceremonie, was Rudi Hemmes benoemd tot ere-voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene. Een bjzondere maar zeer verdiende eer. De bijna 90-jarige Hemmes is de langst dienende voorzitter van de vereniging (vanaf mei 1987 tot heden). Ter vergelijking: de andere ere-voorzitter, de inmiddels overleden Jhr. Jan Beelaerts van Blokland was ruim 16 jaar voorzitter van de vereniging.

Rudi, van harte gefeliciteerd met deze eervolle benoeming. Eigenlijk ben je al jarenlang de symbolische Vaandeldrager van ons Garderegiment Fuseliers Prinses Irene!

Een heel bijzondere dag dus,, de dag van dit schrijven, zaterdag 1 juni. In Vaandeldrager 107 komen we hier uitgebreid op terug. Eerst wens ik u veel leesplezier met deze Vaandeldrager 106!

Van de Regimentscommandant

Door Henk de Boer, Luitenant-kolonel der Fuseliers

Regimentsgenoten,

We kunnen er niet omheen; de afgelopen maanden waren er veel mooie momenten om de sterke band van de Garde met ons koningshuis te laten zien aan Nederland! Natuurlijk was daar allereerst de abdicatie van Koningin Beatrix in het Paleis op de Dam en de inhuldiging van onze Koning Willem-Alexander in de nieuwe kerk in Amsterdam. Een erewacht van de Fuseliers was present bij het paleis tijdens de abdicatie, terwijl het vaandel van de Fuseliers met uw regimentscommandant, samen met alle andere vaandels van de krijgsmacht, aanwezig was tijdens de inhuldiging in de kerk. Daarnaast waren er veel genodigden vanuit ons Regiment, die ook voor deze belangrijke gebeurtenis waren uitgenodigd. Een zeer indrukwekkende dag in onze geschiedenis, die op waardige en eervolle wijze is verlopen en met veel ondersteuning van Defensie tot stand is gekomen.

En in de week voorafgaand aan de inhuldiging, mocht de Acie de laatste geloofsbrieven, die werden aangeboden aan hare Majesteit Koningin Beatrix, voorzien van een uitstekende en eervolle erewacht. De ambassadeurs van Duitsland, China, Argentinië en Griekenland waren beduidend zenuwachtiger voor deze ceremonie, dan de aangetreden Fuseliers! Verder mochten wij op 2 mei met een delegatie van

de Garderegimenten, onder leiding van Kolonel Harold Jacobs, op het Paleis den Bosch aantreden, om ook dit keer de traditionele bloemenhulde te brengen aan, inmiddels Prinses, Beatrix. We konden weer met eigen ogen zien dat deze bijzondere Koningin met recht ons respect en onze trouw verdient en haar Garde altijd met open armen ontvangt. Allemaal zeer gedenkwaardige momenten!

Ja en valt er daarna eigenlijk verder nog iets bijzonders te melden? Bijvoorbeeld dat het 17e Bataljon tijdens het Nederlands Militair Kampioenschap schieten met de Colt net als vorig jaar de Bernard trofee heeft gewonnen door als enige met twee teams de finale te bereiken en gezamenlijk de andere eenheden (uiteindelijk) te verslaan? Of dat we met veel Regimentsgenoten samen met onze Gardebroeders op 10 mei wederom een fantastisch Garde-concert van de Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso hebben beleefd waarbij we de slag om de Residentie herdachten en de feestelijke intocht op 8 mei 1945 door de Irenebrigade hebben gevierd? Dat de brigadeoefening RHINO VIGOROUS een geslaagde bataljonscertificering heeft opgeleverd? Dat de eerste lichting van de nieuwe Pantser Infanterie Opleiding (PFO) feestelijk is binnengehaald door het gehele bataljon na hun zware eindoefening en dat dit 17 (!) zeer gemotiveerde en top getrainde Fuseliers heeft opgeleverd?

Ja, dat valt toch ook allemaal te melden en meer! De teleurstelling dat de geplande PTG6 missie naar Kunduz (Afghanistan) niet doorgaat voor de Bcie en de bataljonstaf, is inmiddels verwerkt en er zijn al weer nieuwe plannen voor het volgende jaar. De contacten met ons Belgische zusterbataljon tijdens hun schietstandenloop op 17 mei zijn ook weer aangehaald en werden met een goed glas bier bezegeld. Het volgende tegenbezoek staat al weer gepland voor 12 juni. En deze contacten zijn belangrijk, ook voor de nabije toekomst!

U ziet het, er is weer veel om trots op te zijn als Fuselier! Ik wens u dan ook veel leesplezier toe met deze Vaandeldrager.

Volo et Valeo!

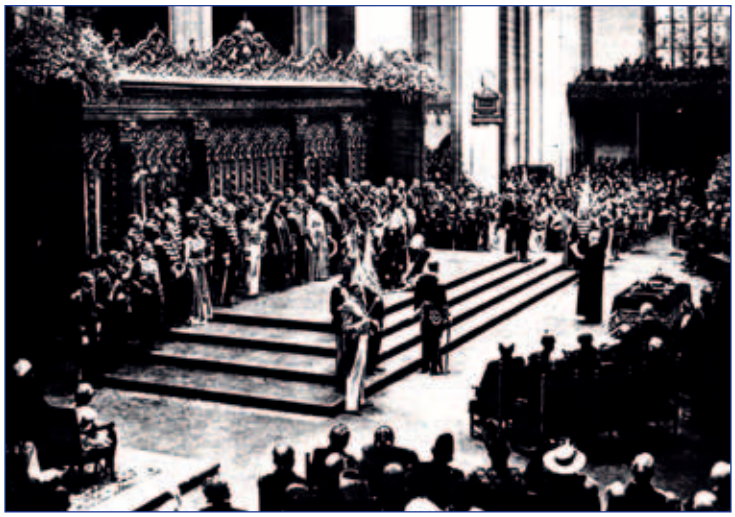

De inhuldiging van Koningin Juliana op 6 september 1948 in de Nieuwe Kerk in Amsterdam. Rechts op de foto, op de linkerflank, op de eerste traptrede, staat Lkol L. van Embden met het vaandel van het Garderegiment Prinses Irene. Hij verving op dat moment Lkol Kervel, van wie hij op op 30 september 1948 formeel het regimentscommando zou overnemen.

Koningin Julina en Prins Bernhard inspecteren de erewacht van het Garderegiment Fuseliers ter gelegenheid van haar nieuwjaarsreceptie in het paleis op de Dam in Amsterdam op 22 januari 1952.

Van de Stichting Brigade en Garde

Tekst:Kees Nicolai, Generaal-majoor b.d. der Fuseliers
Voorzitter Stichting Brigade en Garde

Beste regimentsgenoten,

Op dit moment is er van de zijde van de Stichting Brigade en Garde weinig nieuws te melden en dus zal mijn bijdrage aan deze editie van “de Vaandeldrager” overeenkomstig kort zijn.

Om te beginnen moet ik vermelden, dat we binnen de Stichting nog geen definitieve oplossing hebben gevonden voor het op peil houden van het Steunfonds Prinses Irene.
We blijven echter zoeken naar een oplossing, niet in de laatste plaats omdat we uit dit fonds met name ook een aantal van onze gewonde jonge veteranen enige bijstand willen blijven verlenen.

Positief nieuws is het feit, dat de VOS KNBPI en de VVVGFPI op 1 juni een gezamenlijke reünie en herdenking hebben gehouden. Zo kreeg de reeds eerder gerealiseerde bestuurlijke samenwerking nu ook een vervolg in een gezamenlijke activiteit.

Wat ook niet onvermeld mag blijven is dat de voorzitter van de VOS KNBPI, Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes, op 20 juni a.s. zijn 90e verjaardag hoopt te vieren. Alle reden om hem, namens u allen, hiermee van harte geluk te wensen.

En tot slot wil ik de leden van de VVOGFPI er nu alvast op attenderen, dat de jaarlijkse regimentsmaaltijd zal worden gehouden op donderdag 12 september.
Na de zeer succesvolle uitvoering van het afgelopen jaar hoop ik op een grote opkomst.

Volo et Valeo

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Indië-bataljons GRPI. Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Mogen zij rusten in vrede!

Vierde bataljon GRPI

A. Termeer	08 maart 2013	Boxtel
F. Vriens	17 maart 2013	Bergen op Zoom
Mw. I. Van Zalinge-Buis	19 april 2013	Breda
Mw. M. Gielen-van der Linden	30 april 2013	Den Haag
Mw. Bon-Lüneman	30 april 2013	Den Haag

Vierde bataljon GRPI

Ch. Urbanowitz	1e Cie	25 maart 2013	Haarlem
W. Bernhard	Staf/Mt	8 april 2013	Haarlem
St. Biljouw	2e Cie	29 april 2013	de Meern

Vijfde bataljon GRPI

Dhr. C. v.d. Grift	12 april 2013	Soest
Dhr. H.G. de Waal	17 mei 2013	Utrecht

Zevende Bataljon GRPI

Mevr. J. de Koning-van Leeuwen, weduwe van M.(Thijs) de Koning	4e Cie	22 februari 2013	Woudenberg

BEËDIGING & KOORDUITREIKING 28 MAART 2013

Tekst: Sergeant der Eerste Klasse Gijsberts

Zoals wij als Fuseliers weten is Tilburg een vaandelplaats van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. De Irenebrigade was als deel van de 15e Schotse Divisie betrokken bij de bevrijding van Tilburg op 27 oktober 1944.

Na de nodige voorbereidingen te hebben getroffen was het dan eindelijk zover. Op de ochtend van 28 maart worden de plunjebalen ingeleverd met daarin de droge spullen van de deelnemers van de koorduitreiking en wordt door de te beëdigen militairen voor de laatste maal voorgeoefend.

12:15 uur. De bussen komen aan op de kazerne bij het gebouw “Congleton”. Het deelnemende personeel stapt in en vertrekt naar de binnenstad van Tilburg. Nadat de bussen zijn geparkeerd verplaatst eenieder naar het stadhuis. Hier is de ontvangst van de civiele genodigden, oud-strijders en de aanwezige familie van de te beëdigen militairen. Onder het genot van een bak koffie en plak cake wordt er druk met elkaar gepraat. De temperatuur van het water in de Piushaven is natuurlijk het onderwerp van gesprek in het stadhuis. “Zou het echt wel door gaan? Het is wel koud he…. Hoe ver is het eigenlijk zwemmen? Wat ga je doen met je baret als je het water in springt, houd je hem op?”

13:30 uur. De detachementen worden opgesteld op het plein bij het monument “de Vaandeldrager” tegenover het stadhuis. Even later komen ook de genodigden vanuit het stadhuis, deze beginnen meteen volop foto’s te maken.

13:45 uur. Het rapport wordt afgenomen door de parade commandant. Het vaandel met vaandelwacht, nadert vanaf een afstand. Nadat het vaandel is ingetreden, volgen er toespraken van de bataljonscommandant, de burgemeester en Generaal-majoor b.d. Hemmes.

Aansluitend wordt over gegaan tot de beëdiging. Hier is goed te merken dat het merendeel toch aardig zenuwachtig is. Sommigen moeten de eed of belofte meerdere malen opnieuw uitspreken en een enkeling heeft moeite met de exercitie. Met name de aanmarcheringspas is altijd een mooi spektakel.

Nadat alle te beëdigen militairen hun eed of belofte hebben afgelegd, wordt overgegaan op de koorduitreiking. Deze wordt uitgevoerd door de oud-strijders en aan hun gezichten is af te lezen dat ze het bijzonder en emotioneel vinden om dit te kunnen doen. Intussen wordt de lucht steeds donkerder en het begint nu zelfs een beetje te sneeuwen.

Op een moment wordt er gelachen, alle ogen zijn gericht op een sergeant-majoor die staat opgesteld in het detachement “koordontvangers”. Hij heeft minimaal een lengte van 210 cm en voor hem staat een oud-strijder van +/- 160 cm. De oud-strijder kan bij de sergeant-majoor natuurlijk nooit het koord op de juiste wijze bevestigen. De oud-strijder wordt opgetild en bevestigt alsnog het koord bij de ”MASSA(le)“ sergeant-majoor.

Als laatste volgt nog een woord van de bataljonscommandant. Daarna worden de twee detachementen afgemarcheerd naar een locatie waar de voorbereidingen worden getroffen om de koorden op traditionele wijze nat te maken. Op een locatie +/- 200 meter van de Piushaven liggen de zwemvesten al klaar. De koordontvangers worden in de gelegenheid gesteld om hun kleding aan te passen en over het hoofd wordt het zwemvest aangetrokken.

16:15 uur. De koordontvangers stellen zich op en worden afgemarcheerd naar de Piushaven. Aan de rand van de Piushaven staat de bataljonscommandant al te wachten. Nog voordat de eerste met een geweldige salto het water in plonst, ligt de bataljonscommandant al te water.
Het water is koud, zo’n graad of 3. De rest volgt en begint aan hun zwemtocht van zo’n 25 a 30 meter. De meesten beginnen fanatiek, totdat de kou van het water invloed krijgt en de zwembewegingen meer “spastische” bewegingen worden.

Aan de overzijde van de haven wordt iedereen geholpen om op de kant te komen. Ze verdwijnen meteen de donkere tenten met kachel in, om zich daar te ontdoen van hun natte kleding en een schoon droog pak aan te trekken. Na de frisse duik kan iedereen, tegenover tapperij “Burgemeester Jansen” een lekkere bak warme snert met roggebrood en spek halen. Na al dat lekkers begint de terugverplaatsing naar de bussen en kunnen we huiswaarts.

Iedere happening opnieuw, is het mooi om de oudstrijders te zien en te merken dat ze zich na al die jaren nog zo betrokken voelen bij het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Ze doen het met erg veel plezier en wij, van 17 Painfbat Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, hopen dat we hier nog lang van kunnen genieten.

LIJST BEËDIGERS

EED MIDDELS BESCHIKKING

Tlnt	Holster, C.H.
Sgt	Maartense, E.
Kpl	Vreeken, W.
Fus1	Veldmaat, G.
Fus2	Gils, E.P.
Fus2	Yeniturk, A.S.

BELOFTE MIDDELS BESCHIKKING

Tlnt	Laarhoven, van, J.
Sgt	Rutters, K.
Sgt	Wanrooij, van, R.
Sgt	Hengst, J.
Sgt	Colstee, N.G.
Sgt	Acker, B.C.T.
Sgt	Gillis, N.C.W.
Sgt	Jansen, K.
Sgt	Zanders. J.T.P.
Kpl1	Janse, S.J.H.
Fus2	Vlist, van der, J.
Fus1	Clemens, M.V.
Fus1	Halbe, D.
Fus1	Kok, T.
Fus1	Meer, van, T.
Fus1	Zijl, van, A.M.
Fus1	Broek, van den, R.L.M.
Fus1	Tinke, J.B.
Fus1	Ree, van der, J.
Fus2	Aerde, F.R.
Fus2	Barreto, E.
Fus2	Eleveld, S.
Fus2	Graaf, de, T.B.M.
Fus2	Jacobs. A.F.L.
Fus2	Ligtenberg, J.J.M.
Fus2	Meinders, R.
Fus2	Spitters, M.J.H.
Fus2	Vijver, M.P.
Fus2	Brunschot, van, M.W.J.M.
Fus2	Habraken, R.F.C.
Fus2	Jong, de, J.R.A.

FUSELIERS VORMEN LAATSTE EREWACHT

Op woensdag 17 april, tijdens de ceremonie voor nieuw aangetreden ambassadeurs, waren de Fuseliers op paleis Noordeinde aanwezig om een erewacht te vormen. Een bijzondere eer voor de Fuseliers van de Alfa-compagnie, want het is namelijk voor het laatst dat dit voor Koningin Beatrix gebeurde. De koningin nam op Paleis Noordeinde de geloofsbrieven aan van nieuwe ambassadeurs. Geloofsbrieven zijn twee documenten van een buitenlands staatshoofd, die een ambassadeur aan de koningin aanbiedt. Het is een gebruik dat stamt uit de late Middeleeuwen.

De Duitse ambassadeur Franz Josef Kremp inspecteert de wacht

INZET FUSELIERS IN EREWACHT TIJDENS DE ABDICATIE EN INHULDIGING ZKH WILLEM ALEXANDER

Tekst: Kapitein der Fuseliers K.P.A. Spiertz

Nadat Koningin Beatrix publiekelijk had aangekondigd dat ze haar koningschap wilde overdragen, is maandenlang gesproken en gespeculeerd over welke eenheden en in welke hoedanigheid Defensie invulling zou geven aan haar aftreden en de inhuldiging van de nieuwe Koning.
Natuurlijk wilde elke eenheid hier een significante rol in spelen en deelnemen aan deze belangrijke mijlpaal in het bestaan van ons Koningshuis. Na lange tijd van onzekerheid en tegenstrijdige geruchten, werd kenbaar gemaakt welke eenheden betrokken zouden zijn bij de abdicatie en inhuldiging van onze toekomstige Koning. Het wachten had ermee te maken dat het Koningshuis uiteindelijk bepaalde welk militair ceremonieel gewenst was.

Facebookpagina Koninklijke Landmacht

Begin april kwam er ook meer duidelijkheid. Het Garderegiment fuseliers Prinses Irene kreeg de opdracht om met een detachement deel te nemen aan het militair ceremonieel door middel van een erewacht tijdens de abdicatie en inhuldiging. Op 15 april vond de bevelsuitgifte plaats van CP-300 (ceremoniële regeling abdicatie en inhuldiging), waarbij de deelnemers van alle krijgsmachtdelen en politie aanwezig waren op het Marine etablissement te Amsterdam (MEA). Na de lunch, werd er ter plekke verkend onder leiding van de diverse regelingsofficieren en onderofficieren. Iedereen kreeg zo beeld en geluid bij het militair ceremonieel en de locaties waar de diverse eenheden hun opdracht zouden uitvoeren.

Facebookpagina Koninklijke Landmacht

Na de bevelsuitgifte en verkenning, hadden regimentscommandant Luitenant-kolonel H. de Boer, paradecommandant van de Nieuwezijds Voorburgwal Majoor F.H.M. Peters, de detachementcommandant erewacht Kapitein K.P.A. Spiertz en de Csm Sergeant-majoor J.J. Joosten, voldoende beeld en geluid om te kunnen starten met de voorbereidingen.

Deze startten al snel met het kleden in ceremonieel tenue op het DCT (depot ceremoniële tenues) te Soesterberg op 16 april en met het plannen van de diverse vooroefenmomenten om de gewapende exercitie er zo strak mogelijk en professioneel uit te laten zien. Na dagenlang de gehele ceremonie met

het detachement te hebben voorgeoefend, hebben we nog een generale repetitie uitgevoerd met een deel van de Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso (KMKJWF).

Uiteindelijk is het zover, 30 april 02:00 uur staat de bus, combi en personenauto gereed om het detachement naar Amsterdam te brengen. Om 04:00 uur aankomst op het verzamelpunt vanwaar we onder KMAR begeleiding naar het Marine etablissement Amsterdam worden gebracht. Hier ondergaat eenieder een veiligheidsscan, aansluitend kleden de detachementen zich om in ceremonieel tenue. Het DCT heeft er feilloos voor gezorgd dat alle pakken er op en top uitzien. Na het ontbijt is het wachten op het sein van de regelingsofficier om in te stijgen in de bussen en te verplaatsen naar de Universiteit van Amsterdam vanwaar we te voet naar onze plek op de Nieuwezijds Voorburgwal zullen marcheren.

Om 08:20 uur stellen we op onder leiding van de paradecommandant en marcheren we richting onze locatie van de erewacht onder begeleiding van de muziek van de KMKJWF. De erewacht van de Fuseliers staat aangetreden en ondergaat de inspectie door de Gouveneur van de hoofdstad, Generaal-majoor Van Uhm. Aansluitend worden er diverse eerbewijzen gebracht aan de ministers en hoogwaardigheidsbekleders, die als speciale gasten aanwezig zullen zijn tijdens de abdicatie van H.M. de Koningin en de inhuldiging van de Koning.

Zo'n kleine 2 uur later worden we afgelost door een erewacht van de Studenten Weerbaarheid en verplaatsen terug naar de Universiteit van Amsterdam. Hier staan de bussen gereed om ons terug te brengen naar het MEA, waar we onze ceremoniële tenues weer inleveren en terugverplaatsen naar onze vredeslocatie.

Facebookpagina Koninklijke Landmacht

De Fuseliers hebben door een vlekkeloze, waardige en eervolle bijdrage aan het militair ceremonieel laten zien dat de nauwe band die het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene met het Koningshuis heeft, ons aan het hart gaat.
Iedereen die deel heeft mogen nemen aan dit militair ceremonieel heeft deze opdracht dan ook als een grote eer ervaren.

BLOEMENHULDE PRINSES BEATRIX

Tekst: Kapitein Niels Verhoef, C-Acie

Ieder jaar bieden de garderegimenten Hare Majesteit de Koningin een bloemstuk aan ter ere van haar verjaardag en om de betrokkenheid van de garde met het Koningshuis te tonen. Dit jaar verliep dit anders dan voorgaande jaren. Vanwege de abdicatie van de Koningin vond de bloemhulde later plaats, namelijk op 2 mei. Bijzonder was echter dat de bloemen op haar verzoek werden aangeboden aan Prinses Beatrix en niet aan de nieuwe Koning.

Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix en de delegatie van de Garderegimenten

Op 2 mei vertok de delegatie van 17 painfbat GFPI al vroeg naar Den Haag. De delegatie bestond uit Lkol de Boer, Kap Verhoef, Sgt1 Cranenbroek, Kpl1 Garraud en Kpl1 Peels. In Den Haag was de link-up met de delegatie van het 11e bataljon Garde Grenadiers en Jagers en de gardecoördinator, Kolonel der Fuseliers Jacobs. Gezamenlijk vertrokken wij vervolgens naar het woonpaleis van Prinses Beatrix.

Aangekomen bij paleis Huis ten Bosch mochten wij het gastenboek tekenen en kregen wij een korte uitleg over het verloop van de ontmoeting. De ontmoeting met de Prinses was vervolgens een bijzondere ervaring. De Prinses was ontspannen en wist door haar houding iedereen snel op het gemak te stellen. Ze bleek bijzonder goed geïnformeerd over de diverse eenheden, het stopzetten van de missie in Kunduz en de komende rotaties naar Curaçao. Wat mij persoonlijk raakte was de warmte waarmee zij over haar oudste zoon en haar oudste kleindochter Amalia sprak. Dit deed mij ook beseffen dat ons Koningshuis een unieke bijdrage levert aan ons staatsbestel. Welk regeringslid wordt al van kinds af aan voorbereid op een toekomstige taak?

Wat opviel was dat eenieder moest wennen aan de nieuwe aanspreektitel “Koninklijke Hoogheid”. Vooral het personeel in het paleis leek hier moeite mee te hebben en de Prinses haalde aan dat er een “europotje” was ingesteld om zo snel mogelijk te wennen.

Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix bij het door de Garderegimenten aangeboden bloemstuk.

Al met al was het bezoek veel te snel weer voorbij. Een unieke ervaring om deze bijzondere vrouw te mogen eren en te ervaren hoe betrokken zij is bij Nederland, de krijgsmacht en de Gardebataljons. Bij het afscheid liet de Prinses overigens in het midden of dit de laatste keer was dat zij de bloemenhulde in ontvangst neemt. Wellicht dat zij de warme banden met de Garde wil blijven behouden.

DODENHERDENKING COLIJNSPLAAT

Tekst: Tweede-luitenant Govaert, C-1Pel Ccie

Het staat als een paal boven water dat het Regiment enorm veel waarde hecht aan zijn geschiedenis, tradities en gebruiken. Elk jaar zijn er dan ook Fuseliers aanwezig bij de Dodenherdenking, op verschillende locaties die voor het Regiment van groot krijghistorisch belang zijn, om daar hun respect te betuigen aan gesneuvelde collega’s.
Tijdens deze Nationale Herdenking op 4 mei herdenken we allen- burgers en militairen – die in het Koninkrijk der Nederlanden, of waar dan ook ter wereld zijn omgekomen, of vermoord sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, in oorlogssituaties en bij vredesoperaties. En dag waarbij we vooral stilstaan bij onze collega’s die het hoogste offer hebben gebracht in de strijd voor vrede en veiligheid.

Een afvaardiging van de Ccie was op 4 mei 2013 aanwezig in Colijnsplaat, om daar deel te nemen aan de traditionele kranslegging. Dit gebeurt elk jaar op dezelfde locatie, namelijk bij het oorlogsmonument wat is gelegen aan de Hervormde kerk aan de Havelaarstraat. De naam van deze straat en de helm die het oorlogsmonument siert, houden direct verband met de jaarlijkse herdenking van de oorlogsslachtoffers.

25 November 1944:

Een Duitse patrouille van zesentwintig man sterk landde in de nacht van 24 op 25 november op de kust van Noord-Beveland. Bij de dichtstbijzijnde boerderij stalen ze een boerenkar, welke ze vol laadden met de meegebrachte explosieven. De boer en de boerin werden bij deze actie gekneveld, waarbij de boerenknecht wist te ontkomen. Diezelfde knecht haastte zich naar het nabij gelegen Colijnsplaat, waar verkenners gelegerd waren van de Prinses Irene brigade en waarschuwde ze dat de Duitsers onderweg waren naar het dorp. De Luitenant Havelaar werd eropuit gestuurd om de Duitsers te onderscheppen. Bij een nabijgelegen afwateringssluis kregen ze contact met de Duitse patrouille, waarna een enorm vuurgevecht ontstond.

"We lagen achter de dijk en het geweervuur kwam van de andere zijde. Ondanks onze waarschuwingen stak de 'luit' zijn hoofd boven de dijk om zich met een verrekijker van de situatie op de hoogte te stellen en het was meteen gebeurd met hem. Een (toevals-)treffer trof hem in zijn hoofd....." (Bron: http://www.prinsesirenebrigade.nl/)

De Duitsers, waarvan tevens de commandant werd gedood, gaven zich al snel over aan de Irenemannen en werden verhoord over hun plannen in Noord-Beveland. Bij de verhoren van deze krijgsgevangenen werd duidelijk hoe groot de ramp had kunnen zijn als hun opzet zou zijn geslaagd. Niet alleen zou met de grote hoeveelheden springstof een afwateringssluis worden opgeblazen, waardoor grote delen van het eiland onder water zouden komen te staan. Maar ook was het de bedoeling dat de mannelijke bevolking van Colijnsplaat moest worden samengedreven in de Nederlands-Hervormde Kerk, om die vervolgens op te blazen.

Die 25e november was een indrukwekkende gebeurtenis die veel invloed heeft / heeft gehad op de bewoners van Colijnsplaat. Ondanks dat we door de emotionele herbeleving van sommige dorpsbewoners de klok van 8 uur net niet hebben gehaald, was het een mooie en indrukwekkende plechtigheid. Ook de positieve reacties van het publiek op onze aanwezigheid onderstrepen het belang van dit soort tradities. Ik hoop dan ook dat we in de toekomst dergelijke afvaardigingen blijven sturen om de geschiedenis van het Regiment en met name de slachtoffers, te blijven herdenken.

DODENHERDENKING HEDEL

Tekst: Sergeant-majoor Borrenbergs, CSM ACie

Na een hartelijk ontvangst bij Basisschool De Zaaijer in Hedel, was er een presentatie van groep 7 en 8 over de 2e wereldoorlog. Met zelfgemaakte monumenten werd met een goed onderbouwd verhaal uitgelegd hoe verschrikkelijk deze periode is geweest en dat zoiets nooit weer mag gebeuren. Het viel op dat de kinderen een enorme kennis hebben over de tweede wereldoorlog en de bevrijding, erg knap!

Foto Frank van Engelen

Aansluitend na de presentatie vertrekt het gezelschap met burgemeester, kinderen van groep 7 en 8 en alle genodigden vanaf de school naar de monumenten in het centrum van Hedel. Ons monument, geadopteerd door de kinderen van groep 8, lag er keurig verzorgd bij voor de ceremonie.

Er waren verschillende sprekers en het signaal Taptoe en het Wilhelmus werden gevolgd door zang en muziek, ondersteund door de plaatselijke kapel en het gemengd koor. Er werd respectvol stilgestaan bij de vele burgerslachtoffers die vielen in en rondom Hedel. Zeer zeker was er ook aandacht voor onze

gesneuvelde oud-strijders, wiens namen vereeuwigd zijn in ons monument. Door Kapitein Verhoef en mijzelf werd namens ons Regiment voor hen een krans gelegd.

Zoals u (wellicht) weet is Hedel de vaandelplaats van de A-Cie. Hier zijn onze strijders van de Irene Brigade ingezet om de tactische overgangen over de Maas te bevechten en veilig te stellen. In Hedel is heftig gevochten, het dorp was grotendeels verwoest en de verliezen waren groot.

De ceremonie werd bijgewoond door ongeveer 200 belangstellenden, waarbij vooral de kracht zat in de deelnemende jeugd van school de Zaaijer. De leerkracht van groep 7 / 8, Juf Jolinda, heeft met haar klas een groot aandeel in de voorbereiding en uitvoering van de herdenking. Zij geven het gevoel dat herdenken belangrijk is, maar zeer zeker ook blijft.

DODENHERDENKING TILBURG

Tekst: Sergeant de Eerste Klasse HCJ Schipperen

Beste Fuseliers,

Een respectvol eerbetoon aan diegene die gesneuveld zijn tijdens de tweede wereld oorlog. Dat is wat we hebben getoond aan de stad Tilburg op zaterdag 04-05-2013. Een gecombineerd optreden van beide antitankpelotons van de Dcie.

17:50 uur: Het is redelijk weer, de terrassen zitten vol en de eerste Fuseliers lopen vanuit de binnenstad van Tilburg richting het gemeentehuis. Hier is namelijk om 18:00 afgesproken voor de dodenherdenking. Omstreeks 18:15 uur arriveren er 2 blauwe combi's met het overige personeel en de wapens voor het gemeentehuis. De stad ziet dat er vanavond iets gaat gebeuren. Militairen op het pleintje, dranghekken en een microfoon bij het monument, en de eerste nieuwsgierige mensen staan al klaar rond het monument.

19:00 uur: De kerk stroomt vol met veteranen, nabestaande van veteranen, burgers en militairen. Wat direct opvalt, is de grote diversiteit van onze multiculturele samenleving, die hier aanwezig is in de kerk. Wat we verder zien in de kerk is, dat deze helemaal vol zat. Zelfs de 6 stoelen die voor de uitvoerende eenheid gereserveerd waren, zijn bezet. Achter in de kerk staat dus een hand vol militairen met een veteraan in GVT met fiets uit de Tweede Wereldoorlog.

19:30 uur: de militairen van 17 Dcie Mrat verlaten de kerk en gaan zich voorbereiden op de dodenherdenking. De achterdeuren van de combi's gaan open en kisten komen uit de kofferruimte. Hieruit worden meteen wapens gehaald en de bajonetten geplaatst, het belooft nu al iets moois te worden. Nog een laatste keer worden de handelingen en de gehele ceremonie met de bijbehorende afspraken doorgenomen. 19:45 uur de eenheden staan opgesteld en het is wachten op het begin van de ceremonie. De kerk

stroomt langzaam leeg en de genodigden verplaatsen zich naar het monument. De Fuseliers die deelnemen aan de ceremonie staan opgesteld in 2 rijen links en rechts van het monument en staan strak in de eerste rust. Trots dat zij er staan en op die manier hun respect mogen tonen aan de gesneuvelden.

20:00 uur: de kerkklokken beginnen te luiden en rondom het monument heeft zich wel een duizendtal mensen verzameld om te kijken naar de ceremonie. De doorgaande weg voor het monument is afgezet door de politie en het is wachten tot de kerkklokken klaar zijn om daarna te beginnen aan de 2 minuten stilte. En dan is het moment daar: de eenheden worden in de houding gezet en het wordt stil bij het monument. Na de laatste noot van de trompettist begint de kranslegging en uiteindelijk is om 20:30 uur de ceremonie afgelopen.

Eenieder wordt uitgenodigd voor koffie of thee met cake in een zaal in het gemeentehuis. Hier is al meteen te merken dat de mensen het een mooi eerbetoon vonden en dat het militaire gedeelte er bijzonder goed uitzag.

Omstreek 21:00 uur verzamelen de militairen weer buiten bij het vervoer. Hier krijgen ze van hun commandant te horen dat het er goed uitzag en dat hij trots is op zijn mannen;. Hierin moet ik hem gelijk geven.

BEVRIJDINGSDEFILÉ WAGENINGEN

Tekst: Eerste-luitenant Buijnsters

Zondag 5 mei vond het jaarlijkse bevrijdingsdefilé plaats in Wageningen. Het 3e Peloton van de B Compagnie had de eer om hier aan deel te nemen als zogenaamde erfopvolgers van de landmacht. Ieder jaar is er een thema verbonden aan de herdenking, dit keer was het: “Vrijheid spreek je af”.
Dit jaar werd de 68-jarige bevrijding herdacht. Voorafgaande aan het defilé vond er een ceremonie plaats bij Hotel de Wereld op het 5 Mei Plein, als eerbetoon aan de bevrijders van ons bezette land en het stond tevens in het teken van het belang van vrede en vrijheid in de wereld.
Aan het defilé namen ongeveer 1500 deelnemers mee, ingedeeld in 5 clusters. Elk cluster bestond uit rijdende, of lopende deelnemers en werd voorafgegaan door een muziekkorps. Het eerste cluster bestond uit WOII veteranen uit Engeland, Canada, de Verenigde Staten, België en Polen. Het tweede uit Nederlandse WOII veteranen en Indiëveteranen. Het derde uit Nederlandse veteranen van missies na Indië tot heden. Cluster vier bestond uit erfopvolgers uit Canada, de VS, Frankrijk, België en Polen. Het vijfde cluster tenslotte, waren de erfopvolgers van de Marine, Landmacht en Luchtmacht.

De route van het defilé liep door het centrum van Wageningen, langs het 5 Mei Plein, waar 80.000 bezoekers stonden die de veteranen enthousiast toejuichten. Voorafgaande aan het defilé was er de gelegenheid om op het terrein De Dreijen van de Universiteit Wageningen een kijkje te nemen bij de verschillende static shows en demonstraties.

Na afloop hebben we nog even op kunnen gaan in het feestgedruis van het Bevrijdingsfestival, dat met 17 verschillende podia voor ieder wat wils bood.

Het was een indrukwekkende dag. De manier waarop het defilé ‘ontvangen’ werd door het publiek, was voor ons, jonge veteranen, een bijzondere ervaring. Het belangrijkste is dat vrijheid niet vanzelfsprekend is en het zijn dergelijke momenten die ons dat nogmaals laten beseffen.

Foto Richard Hulshof

SLAG OM DE RESIDENTIE

Tekst: Dominee A.H. van der Velden
(Foto's Sectie Communicatie 11 LMB)

Een week van gedenken werd op 10 mei muzikaal afgesloten in de Kloosterkerk te Den Haag. De Koninklijk Militaire Kapel "Johan Willem Friso" speelde onder meer voor het eerst de Koning Willem-Alexander Mars "Wilt heden nu treden". Oud-strijders, burgemeester Jozias van Aartsen van Den Haag, maar ook een afvaardiging van het 17e Pantserinfanterie bataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, werden feestelijk met muziek onthaald.

Historische grond. Zo mag je de kloosterkerk in Den Haag met recht typeren. Een locatie waar de krijgsmacht al eeuwen lang op bijzondere wijze mee verbonden is. Want al ziet het gebouw eruit als een kerk

Fuseliers in ceremonieel tenue bij de ingang van de kerk

(compleet met een prachtig versierde preekstoel en een imposant orgel), als je in de geschiedenis van de kloosterkerk duikt, ontdek je al snel dat in de 16e eeuw een compagnie ruiters er onderdak vond (met

Muzikale kruitdampen

hun paarden) en dat de kerk en het klooster ernaast, niet veel later gebruikt werden om kanonnen te gieten en munitie op te slaan. Met als klap op de vuurpijl de ontploffing van de munitie en de verwoesting van een groot deel van de kerk in 1690.

In dat licht bezien waren de festiviteiten op 10 mei nogal ongevaarlijk. Alleen muzikale kruitdampen! Hooguit een aanslag op de trommelvliezen. Met groot enthousiasme speelde de Koninklijke Militaire Kapel Johan Willem Friso passende muziek. Passend bij het karakter van "gedenken". De slag om de Residentie roept herinneringen wakker aan oorlogsgeweld en onderdrukking. Het concert is een cadeau van de stad, waarbij de garderegimenten bedankt worden voor hun inzet bij de verdediging en bevrijding van Den Haag.

Vrede en Vrijheid. Dat zijn woorden die het waard zijn ook muzikaal verder uit te dragen. Dit concert onderstreepte dat dubbel en dwars.

Vereniging Van Veteranen GFPI

Voorzitter: *Brigadegeneraal der Fuseliers Arie Vermeij, Zoutmansweg 26, 2811 ET Reeuwijk*
Secretaris: *Luitenant-kolonel Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom, contact: vvvgfpi@home.nl*
Penningmeester/ledenadministratie: *Lucien van Groenestijn, Slakkenween 403, 3205 GL Spijkenisse, tel. 0497-591943*
Voor meer informatie: www.vvvgfpi.nl

NEDERLANDER HEEFT POSITIEF BEELD VAN VETERANEN

Tekst: Brigadegeneraal der Fuseliers, Arie Vermeij, voorzitter Vereniging Van Veteranen GFPI

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de VERENIGING VAN VETERANEN GFPI (VVVGFPI) en per nummer zullen wij een actuele missie, een reeds uitgevoerde missie of een actueel onderwerp belichten, of een interview met iemand publiceren. Dit keer hebben wij Soldaat der Eerste Klasse b.d. Sander Metscher van het CRC (Crowd & Riot Control)-peloton SFOR-5 geïnterviewd.

VVVGFPI-deelname aan de inhuldiging.

Koningin Beatrix, ontzettend bedankt voor 33 mooie jaren! Koning Willem-Alexander en Koningin Máxima,van harte gefeliciteerd! Uit de dagorder die Koningin Beatrix als afscheidswoord aan alle defensiemedewerkers stuurde, bleek weer haar grote waardering en betrokkenheid voor onze inzet bij de missies waaraan de regering ons laat deelnemen. Ook onze nieuwe Koning liet de continuering van zijn grote betrokkenheid bij ons werk duidelijk horen in zijn dagorder, die ook aan alle defensiemedewerkers werd gestuurd.

Heel ons land heeft genoten van de abdicatie en de inhuldiging op 30 april. Voor 20 veteranen was een speciale plaats bij de inhuldiging in de Nieuwe Kerk gereserveerd; dit is een unieke vorm van waardering! Het ministerie van Defensie en het Veteraneninstituut hebben een gemêleerde groep aangedragen. Zo waren zowel veteranen in werkelijke dienst, als veteranen buiten dienst vertegenwoordigd. Van ons regiment waren er vijf aanwezig, waaronder Generaalmajoor b.d. Rudi Hemmes en dhr. Max Wolff van de Vereniging Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en dhr J. Schuurman van de Vereniging Oud-Strijders Indiebataljons Garderegiment Prinses Irene. Daarnaast waren er veteranen afkomstig uit alle krijgsmachtdelen en vertegenwoordigen zij uiteenlopende missies en conflicten (vanaf de Tweede Wereldoorlog tot en met Afghanistan). Diverse veteranenverenigingen hebben op verzoek een veteraan uit hun gelederen naar voren geschoven. Veteraan Treffers: “Ik vertegenwoordig de Vereniging Oud Korea Strijders. Als enige van deze vereniging ben ik wel een beetje trots om aanwezig te zijn in de Nieuwe Kerk te Amsterdam.”

Voor een aantal veteranen was dit niet de eerste keer dat ze Willem-Alexander ontmoetten. Zo zegt Kloek, Irak- en Afghanistanveteraan: “Ik heb altijd al een band en een speciale interesse gehad voor de leden van het Koninklijk Huis. Sinds het moment dat ik op 29 juni 2005, op het Binnenhof in Den Haag, door Zijne Koninklijke Hoogheid Kroonprins Willem-Alexander zelf ben onderscheiden met het Kruis van Verdienste, is deze band alleen maar hechter geworden. Op deze dag ben ik er tijdens een persoonlijk gesprek met de prins, tijdens een receptie, achter gekomen dat de prins een hele sociale man is met interesse voor het gewone volk.”

Nederlander vindt dat veteranen bijzondere waardering verdienen.

Uit het jaarlijkse onderzoek van het Veteraneninstituut en Blauw Research naar de Nederlandse opinie over veteranen blijkt dat Nederlanders een positief beeld hebben van veteranen. Een aanzienlijk deel vindt ook dat militaire uitzendervaringen van toegevoegde waarde zijn op de arbeidsmarkt. Ruim duizend respondenten namen in 2012 deel aan dit online vragenlijstonderzoek. Nederlanders hebben een positief beeld van veteranen. Zij associëren de veteraan het sterkst met begrippen als plichtsgetrouw (96%), behulpzaam (94%), moedig (92%), dapper (91%) en trots (90) en veel minder met psychische problemen (37%), sensatiebewust (20%) en geweldadig (16%).

De waardering die Nederlanders hebben voor veteranen van verschillende oorlogen en vredesmissies loopt uiteen. Maar liefst acht op de tien Nederlanders geeft aan (zeer) veel waardering te hebben voor militairen die recentelijk zijn ingezet voor de kust van Oost-Afrika (anti-piraterij).Voor veteranen van de overige voorgelegde missies (Libanon, Bosnië, Irak en Afghanistan) heeft ongeveer 67% van de respondenten (veel) waardering. De waardering voor Indië- en Nieuw-Guineaveteranen is echter gedaald tot ongeveer 55%.

Positieve discriminatie.

Bijna een derde van de respondenten gunt veteranen een voorkeurspositie op de arbeidsmarkt. 43% vindt militaire uitzendervaringen van toegevoegde waarde op de arbeidsmarkt en vier op de tien Nederlanders zou als werkgever graag jonge veteranen in dienst hebben. Ten slotte is er in Nederland een breed draagvlak voor de in 2012 aangenomen veteranenwet, waarin de rechten van veteranen zijn vastgelegd. Acht op de tien mensen vindt het bestaan van deze wet een goede zaak. Ook hebben veteranen volgens de publieke opinie recht op optimale zorg (88%) en verdienen zij bijzondere waardering (69%).

Reünie VVVGFPI op zaterdag 1 juni 2013

Op deze dag zal ook de reünie van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene worden gehouden. Het is uiteraard niet verplicht om dingen samen te doen, maar voor

diegenen die het leuk vinden om onder het genot van een drankje en een hapje met onze oud-strijders van het eerste uur te praten, dat kan dit keer. Je weet wel van: “oud-strijders gaan ons voor, dat geeft ons moed en berenkracht” en van “goed voorbeeld doet goed volgen!”

Herdenkingen 4 mei

Het is goed om de gevallenen en op andere wijze overledenen voor de vrijheid van ons land te blijven herdenken: “Freedom is not for Free”. Samen met mijn echtgenote mocht ik onze vereniging vertegenwoordigen bij de Nationale Herdenking op de Dam in Amsterdam. Na een indrukwekkend optreden van het koor en de mooie voordracht van Pauline Broekema, ontdekten wij tijdens de stille tocht van de Nieuwe Kerk naar het monument dat er nog twee leden van de vereniging aanwezig waren: korporaal Dirk Smit en Dirk Noorder in het erecouloir. De herdenking was waardig met een mooi eerste optreden van Koning Willem-Alexander en Koningin Máxima en verdiept met een met een indrukwekkende rede van oud- Commandant der Strijdkrachten Generaal b.d. Peter van Uhm, die als eerste ooit (gedurende de vele jaren dat ik al deelneem) voor zijn toespraak een applaus kreeg.

In Waalre vond de herdenking plaats van alle Brabantse gevallenen. Luitenant-kolonel Emil Kaspers en de Adjudanten Bart Spijkers en Richard Ekelhoff vertegenwoordigden onze vereniging. Verderop in dit blad vind u een verslag van Kolonel b.d. Tony Herbrink

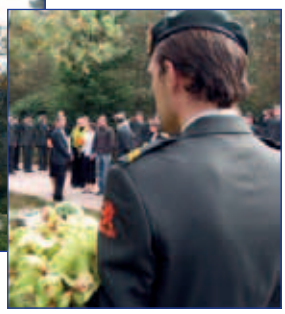

Ook in Loenen werd een waardige herdenking gehouden op het Ereveld Loenen. Na de herdenking werd een indrukwekkende stille rondgang langs de in het bos gelegen graven uitgevoerd. Onze vereniging werd hier vertegenwoordigd door Luitenant-kolonel Henk Laurens.
Als bestuur zouden we graag zien, dat ook de jonge veteranen meer gaan deelnemen aan een van deze herdenkingen. Voor informatie kun je contact opnemen met het secretariaat VVVGFPI@home.nl.

Kopij

Als u als lid iets zou willen vertellen over uw huidige of inmiddels afgesloten uitzending, of over uw vervolgloopbaan buiten defensie, stuur dan een goed verhaal met een paar foto’s naar onze secretaris. Mocht je niet zo’n schrijver zijn, meld je dan gerust aan voor een interview.

Breng een nieuw lid aan en je krijgt een uniek cadeautje!

Ten slotte is ons ledental inmiddels gestegen tot bijna 650 betalende leden, maar we vertegenwoordigen circa 6000 (jonge) veteranen, dus: word betalend lid. Dan kunnen wij onze stem in de belangenbehartiging nog duidelijker laten klinken. Wil je jezelf, of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFPI, dan kan dat bij onze secretaris op vvvgfpi@home.nl, of surf naar onze website www.vvvgfpi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek, of de links mogelijk ook een ‘oude kameraad’ terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto’s bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie: geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

Vaandelwachten

In het vorige nummer van de Vaandeldrager was de rode draad: Het vaandel, de vaandeldragers en de vaandelwachten.
Een aaneenschakeling van foto ’s met bijbehorende teksten en namen. Bij al die mooie herinneringen aan die vaandeldragers en vaandelwachten wil ik graag er nog eentje willen toevoegen. Een redelijk bijzondere.
Het was januari 1995. De Regimentsjaardag stond voor de deur. Het 17de Painfbat. GFPI was “leeg”. De laatste dienstplichtigen hadden het bataljon in november/december 1994 verlaten. De eerste BBT-ers waren nog in opleiding bij het Schoolbataljon. Ons bataljon bestond alleen nog maar uit beroepsofficieren, beroepsonderofficieren, technisch specialisten en een aantal vrijwillige nadieners.
Dus geen fuseliers of korporaals om de vaandelwacht te “vullen”. Geen nood, dacht het bataljon. De vaandelwacht vullen we gewoon met beroepsmilitairen. En stond er op die zonnige Regimentsjaardag

1995 een hele “zware” vaandelwacht. Een vaandelwacht die bestond uit: (zie foto)

C-vaandelwacht: Eerste-luitenant H. de Boer.
Vaandeldrager: Adjudant-onderofficier T. de Bresser.
De Sergeanten-majoors: M. Verbaant, C. v Doorn en M. Faas.
De Sergeant der Eerste Klasse F. Naaktgeboren en
Sergeant R. Stevens.

INTERVIEW: FUSELIER WAAR BEN JE, WAT DOE JE EN WAT DENK JE?

Voor deze “Fuselier waar ben je, wat doe je en wat denk je” zijn we deze keer de polder ingetrokken en zijn terecht gekomen in de jongste provincie van Nederland: Flevoland. In de stad Almere woont Sander Metscher. Hij zal de vaste vragen van deze rubriek beantwoorden.

Wanneer was je wat waar?
Ik ben van november 1998 tot mei 1999 uitgezonden geweest onder de vlag van het 17(NL)MECHBATGFPI als SFOR5. Mijn oorspronkelijke eenheid was 42 Paluabt. Ik was lid van de Delta groep van het 2(NL)CRCdet. Bij deze groep was ik BRATRA. (Brand-bestrijder en Traangas-schutter) ook was ik MAG-schutter. Mijn kamer hing dus vol met wapens.

Noem één negatieve en één positieve ervaring tijdens die uitzending?
Mijn meest negatieve ervaring was al binnen een week na aankomst. Ik moest vooraan in een patrouille lopen in een voor ons onbekend gebied en (met in gedachten de instructies zoals we die in Nederland meegekregen en geleerd hadden) dit was geen fijne ervaring voor een kok/chauffeur. Mijn meest positieve ervaring waren wel de weken in Prjnavor.
Rustig rondjes rijden langs de diverse munitiedepots en in de avond lekker een potje koken op een 2-pits kookstel of barbecueën met de mannen en vrouwen.

Wat heb je gedaan tussen terugkeer uit het uitzendgebied en nu?
Na mijn uitzending moest ik eigenlijk meteen de dienst verlaten en ik kon toen direct aan het werk in het bedrijf van mijn schoonvader als aanhangwagenbouwer. Na 4 jaar ben ik mijn papieren voor vrachtwagenchauffeur verder gaan uitbreiden, om in de transportsector te kunnen gaan werken. Dit heb ik ongeveer 4 jaar gedaan. In 2008 ben ik door mijn rug gegaan en afgekeurd voor het chauffeursvak. In september 2008 heb ik me weer laten omscholen. Dit keer tot machinist bij de Nederlandse Spoorwegen en ik hoop hier tot mijn pensioen te kunnen blijven.

Heeft je uitzending invloed gehad op je manier van denken over maatschappelijke zaken. (nationaal & internationaal)?
De uitzending heeft zeker mijn denkbeeld veranderd. Ik ben meer gaan kijken naar andere geloven en opvattingen en ben daar ook meer begrip voor gaan tonen (al snap ik sommige denkbeelden nog steeds niet; zeker extremisme en het daaruit voortvloeiende terrorisme)

Maak je gebruik van de kennis en vaardigheden, opgedaan tijdens de uitzending, tijdens je dagelijkse werkzaamheden?
Ik ben door de uitzending, net als velen van ons, erg veranderd. Ik ben veel rustiger geworden en ben me gaan leren inhouden tegen over mijn meerderen/ leidinggevenden. Ik ben er ook achter gekomen dat ik moet leren omgaan met teleurstellingen. Vaak gaat het niet zoals je zelf wilt en dat moet je dan maar gewoon accepteren.

Wat deed je besluiten om lid te worden van de VVVGFPI?
Goede vraag. Ik merkte dat ik in mijn hoofd veel bezig was met mijn uitzending. Bij de anderen van mijn eenheid vond ik daarin helaas weinig herkenning. Om toch uiting te kunnen geven aan mijn gedachten en gevoelens over de uitzending, ben ik gaan kijken naar de verschillende verenigingen en daar zat niet veel tussen wat mij aansprak. Ook bij het veteranencafé hier in Almere, vond ik geen aansluiting. Pas later, toen ik zag dat VVVGFPI eenieder die met hen op uitzending was geweest van harte uitnodigde om zich aan te sluiten, heb ik dat maar gedaan zonder te beseffen wat dit zou betekenen of wat ik er zelf uit zou willen halen. Kort daarop was de veteranendag, waar ik hoopte aansluiting te kunnen vinden. De vereniging was toen nog klein, dus het resultaat was dat ik, de eerste keer dat we meeliepen als VVVGFPI, door de organisatie van de Veteranendag werd aangewezen als detachementcommandant. Dit was een erg rare ervaring voor iemand die buiten het hele pantserinfanterie-verhaal staat. Voor mij betekent het aanwezig zijn op de veteranendag dat ik het een eer vind om mee te kunnen lopen. Juist voor diegenen die dat zelf niet meer kunnen. Ik vind het fijn om met anderen (oud en jong) te kunnen praten over onze belevenissen, zonder dat daar direct terugkerende verplichtingen aan hangen. VVVGFPI geeft me die vrijheid.

Hoe ziet de VVVGFPI er, volgens jou, er over 10 jaar uit?
Ik hoop dat deze club nog héél lang blijft bestaan en dat er steeds meer veteranen bij gaan komen. Ook zeker de jongens van ISAF. De club groeit elk jaar, maar is, vergeleken met de anderen, nog wel erg klein. Ik hoop zeker dat er meer mensen, ook buiten het 17e, kiezen voor VVVGFPI en dat we ooit met een volwaardig detachement gaan lopen in Den Haag. Ik loop ieder jaar als buitenstaander vol trots mee met deze eenheid.

Is er nog iets dat je kwijt wil?
Graag zou ik willen dat meer mensen die uitgezonden zijn geweest met het 17e en geen aansluiting kunnen vinden bij andere verenigingen, zich voegen bij ons want het is echt een feest der herkenning, zonder verplichtingen en met ruimte voor alle leeftijden.

Sander, bedankt voor het beantwoorden van de vragen. Tot ziens op de Nationale Veteranendag in Den Haag op 29 juni a.s.

Het staatsbezoek van Koningin Elizabeth II van Groot Brittannië aan Nederland in 1958. Ze arriveerde in de haven van Amsterdam met het Koninklijke jacht "Brittannia". De vorstinnen worden begroet door Kap der Fuseliers J. Brouwer, commandant van de erewacht. Prinses Irene is te zien op de achtergrond, niet zichtbaar is Prinses Beatrix, die rechts naast haar staat.

Koningin Elisabeth II en Koningin Juliana passeren de erewacht van het Garderegiment Fuseliers in Amsterdam, tijdens het staatsbezoek in 1958.

Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Voorzitter: *Generaal-majoor b.d. R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage*
Secretaris: *F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom*
Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan:
Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres:
nellekeswinkels@onsbrabantnet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.
Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.
Website: *www.prinsesirenebrigade.nl*

VERZOEK VAN DE PENNINGMEESTER VOSKNBPI

Tekst: Luitenant-kolonel der Fuseliers Henk Laurens

Als penningmeester zijn er zo van die activiteiten in het jaar die telkens weer terugkomen. Het innen van de contributie is zo´n activiteit. Het makkelijke deel daarvan, namelijk de automatische incasso 2013, heeft alweer plaatsgevonden. Rest nog mijn oproep aan alle overige leden van de vereniging om s.v.p. de contributie voor het verenigingsjaar 2013 aan ons over te maken. Ik wil daarom alle leden VOSKNBPI die zelf jaarlijks hun bijdrage overmaken, maar dat nog niet hebben gedaan en diegene die hun incasso zonder bericht hebben ingetrokken of de afboeking hebben gestorneerd, vriendelijk, maar toch dringend, verzoeken de contributie voor 2013 alsnog zo spoedig mogelijk te voldoen.

De verschuldigde contributie van tenminste € 10,00* kunt u overmaken op ING bankrekeningnummer 1999533 (IBAN: NL51 INGB 0001999533, BIC: INGBNL2A) ten name van Vereniging van oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, of op Rabo bankrekeningnummer 334206715 (IBAN: NL89 RABO 0334206715, BIC: RABONL2U) ten name van Vereniging van oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene.

* *Een bedrag groter dan € 10,00 is uiteraard ook van harte welkom!*

"WETENSWAARDIGHEDEN VAN ONZE VERENIGING"

Tekst: Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud-Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene"

De Inhuldiging van 30 april

Wij waren allen aan de buis gekluisterd toen Koning Willem-Alexander werd ingehuldigd. Dat gold niet voor een tweetal leden van onze vereniging, die het voorrecht hadden te zijn uitgekozen door het Veteranen Platform om die inhuldiging bij te wonen. Er werden twintig veteranen uitgekozen, waaronder één van onze vereniging. Één werd bij toeval aangewezen, omdat op het moment dat er gezocht werd naar een begeleider, de directeur van het Veteranen Instituut verontwaardigd vroeg waarom de voorzitter van onze vereniging niet was uitgekozen. Die werd toen als een en twintigste aangewezen als begeleider. Hoe dan ook, Max Wolff en ik hebben genoten van het voorrecht om in de Nieuwe Kerk aanwezig te mogen zijn. Elders in deze Vaandeldrager vindt u een verslag.

Wij wensen onze Koning en Koningin veel geluk en voorspoed in de jaren die voor hen liggen.

Wij wensen onze afgetreden Majesteit, Prinses Beatrix, het allerbeste en hopen dat zij mag genieten van een lang, gezond en gelukkige pensioen. Met nogmaals onze dank voor alles wat zij in die 33 jaar als Koningin voor ons heeft gedaan.

Koorduitreiking

28 maart werden in Tilburg koorden uitgereikt. Het weer werkte mee, hoewel het vreselijk koud was en de aanwezigen waren heel tevreden over het verloop. U leest daarvan in deze Vaandeldrager.
Op 11 juli zal wederom na een beëdiging een koorduitreiking plaats vinden. Als u daarbij wilt zijn, geef u dan op bij Frans van der Meeren.

Steunfondsen

In 2002 werden door de toenmalige besturen het, in Engeland op 28 september 1942 opgerichte Generaal Noothoven van Goor Fonds, dat steun bood aan leden van de Prinses Irene Brigade en hun weduwen en het in 1945 opgerichte Studie- en Steun fonds voor hulp aan weduwen en studerende kinderen van gesneuvelde Irene Brigade mannen, samengevoegd. Bij die samenvoeging in 2002 werd in de statuten opgenomen dat de doelstelling niet alleen steunverlening aan personeel en weduwen van de Prinses Irene Brigade(KNBPI) was, maar ook aan leden van de Indiëbataljons van het Garde Regiment Prinses Irene en van het Garde Regiment Fuseliers Prinses Irene. Tot op heden werden de fondsen financieel in leven gehouden door de Vereniging van Oud-Strijders van de KNBPI, maar met teruglopende subsidiestromen, wordt dat heel erg moeilijk. Omdat ook de overige leden van de Stichting Brigade en Garde in geval van nood zich tot onze fondsen kunnen wenden om steun, heb ik in de vergadering van de Stichting Brigade en Garde eerder al voorgesteld dat ook zij bijdragen aan het in stand houden van de fondsen. Ook de Regimentscommandant zoekt mede naar een financiële oplossing om het Fonds in stand te houden en op enigerlei wijze bij te dragen aan een bijdrage voor onze steunfondsen.

4 mei, 5 mei en 8 mei

Op 4 mei werden op vele plaatsen onze gesneuvelde makkers herdacht. Naast de Nationale Herdenking op de Dam in Amsterdam, waar onze vereniging was vertegenwoordigd, was in Waalre onze vice-voorzitter Tony Herbrink, samen met oud-Hoofdkrijgsmachtaalmoezenier Jan van Lieverloo aanwezig, evenals een aantal jonge veteranen van de VVVGF-PI. Ook in Tilburg, Hedel en Colijnsplaat waren Fuseliers bij de plaatselijke herdenking.

Op 5 mei waren wij vertegenwoordigd in Wageningen, waar uw voorzitter was uitgenodigd om een speech te houden bij de herdenking in de kerk. Wij deden niet mee met het defilé.
Op 8 mei was in Den Haag de herdenking bij de plaquette die herinnert aan het feit dat de Prinses Irene Brigade als eerste geallieerde eenheid op 8 mei in Den Haag binnentrok. Na het gebruikelijke kopje koffie gingen wij naar het bevrijdingsmonument in Den Haag bij het Nassauplein, waar een bloemstuk werd gelegd. De schoolkinderen waren helaas niet aanwezig vanwege vakantie, maar de aanwezige buurtbewoners waren zeer geïnteresseerd en geduldig werden alle vragen beantwoord.

Jaarlijkse Rëunie en herdenking Normandië

Als deze Vaandeldrager verschijnt, dan heeft onze vereniging op 1 juni haar jaarlijkse reünie en algemene vergadering in Oirschot achter de rug en zijn we met een delegatie Fuseliers van 3 tot 7 juni in Normandië geweest voor de jaarlijkse D-day herdenking.

Veteranendag

Ik hoop dat het in Den Haag op zaterdag 29 juni prachtig weer zal zijn en dat ons detachement van Oud-strijders, Indië-Veteranen en Fuseliers een goede indruk zal maken.

Bevrijding Beringen

Op vrijdag 6 september zal in Beringen weer de bevrijding in september 1944 worden herdacht. Als u mee wilt, geeft u dan op bij Frans van der Meeren.

Ik hoop dat velen in de gelegenheid zijn de verschillende bijeenkomsten bij te wonen.

Ik kijk naar u uit.

DODENHERDENKING IN WAALRE

Tekst: Kolonel der Fuseliers b.d. Tony Herbrink

Op 4 mei werd in Waalre de dodenherdenking van alle Brabantse gesneuvelden en verzetslieden gehouden. De parochie van de H. Willibrordus stelde de kerkruimte ter beschikking voor de ontvangst van autoriteiten en genodigden uit de hele provincie.
Precies om 19.00 uur was de kerk tot de laatste plaats bezet. Autoriteiten, zoals de bisschop van het bisdom 's-Hertogenbosch, Mgr. Hurkmans, de Com-

missaris van de Koning in Noord Brabant, Wim van de Donk, de militaire attachés van Engeland, Frankrijk en België, veel burgemeesters van de Brabantse gemeenten en nabestaanden van de Brabantse gesneuvelden.

Stichting Herdenking Brabants Gesneuvelden

De voorzitter van de Stichting Herdenking Brabants Gesneuvelden, de heer W. Bannenberg, opende de bijeenkomst met een woord van welkom.
Vervolgens speelde de Drumband Juliana uit Waalre het stuk "Silence of Heroes" van Henk Martens. Een drumspel, waar de geluiden van een oorlog zo duidelijk waren, dat men zich op een slagveld voelde.
Ook het koor van de parochie was present en zong het Ave Verum van W.A. Mozart.
Om ook de jeugd kennis te laten maken met het herdenken waren diverse leerlingen van de basisscholen vertegenwoordigd en hielden enkele ervan een passende declamatie.
De heer Paul Spapens, schrijver en journalist hield de toespraak aan de hand van een dagboek van zijn vader.
De Last Post werd ten gehore gebracht door Herbert Bakker, waarna twee minuten stilte in acht werd genomen (het was toen wel al uitgelopen tot 10 over acht!).
Uiteraard werd tenslotte het Wilhelmus gespeeld en gezongen en er werd er afgesloten met een slotbede door pastoor Verest van de parochie.

Bij het verlaten van de kerk werd een stoet gevormd met muziek voorop, gevolgd door de Gilden en militairen met hun vaandels, de autoriteiten, de kransleggers en de overige aanwezigen. In de Oude Willibrorduskerk, de kapel van de Brabantse Gesneuvelden, werd een twintigtal kransen gelegd.
Daarna verzamelde men in het verenigingsgebouw voor een gezellig samenzijn. Alle aanwezigen betoogden dat deze jaarlijkse traditie in stand gehouden moet worden.

Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene

Voorzitter: *H. Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, tel. 026-3118271.*
Secretaris: *Th. J. van Alst, Nic. Beetsstr. 29, 6901 LW Zevenaar, tel. 0316-524002*
e-mail: t.alst@upcmail.nl
Penningmeester: *W.G. ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207*
e-mail: wg.terhorst@chello.nl. Bankrekening: abn-amro 53.25.60.396.

LAATSTE VERGADERING VOSIB

Tekst: Harry Vleeming

De laatste algemene bestuurs- en ledenvergadering van de Vereniging van Oud Strijders van de Indiëbataljons van het Garderegiment Prinses Irene werd gehouden op woensdag 27 maart 2013 in " De Treffer", zaal 308 van de Generaal-majoor de Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot.
Aan de orde kwam een voornaam punt: "De reüniecommissies gaan stoppen."
Zoals bekend, hebben alle bestuursleden inmiddels de leeftijd van midden 80 (84 t/m 88) bereikt en is het tijdstip aangebroken om de lange periode af te sluiten; "er is een tijd van komen en een tijd van gaan!"

Na zoveel jaren is het nu welletjes geweest; het be-

Nicole Hooft

sturen van taken gaat niet meer van een leien dakje, het gaat niet meer zo vlot en is het derhalve tijd voor overdracht van bestuurlijke taken. De bestuursleden van de vier reünie-commissies werden allen hartelijk bedankt voor het vele geleverde werk gedurende al die jaren en evenzo voor de altijd prettige samenwerking. We hebben nu voor goed "pas op de plaats" gemaakt en het vergaderen en organiseren zit erop!

Heden slaan we met z'n allen de weg in voor algehele rust, genieten en wat dies meer zij!
Het reilen en zeilen voor de komende tijd vertrouwen wij ten volle toe aan de jonge vereniging VVVGFPI. Het huidige Dagelijks Bestuur van de VOSIB blijft "in ruste" bestaan en is als zodanig beschikbaar als aanspreekpunt voor Nicole Hooft van de VVVGFPI.

In goed overleg zal de VVVGFPI fasegewijs alle werkzaamheden overnemen. Zowel de jaarlijkse reunie, alsmede de dodenherdenking van onze achtergebleven Sobats in het voormalig Nederlands-Indië en de kransleggingen op de Erevelden aldaar, blijven als getrouwe traditie gewaarborgd!

INHULDIGING ZIJNE MAJESTEIT KONING WILLEM-ALEXANDER

Tekst : Wim ter Horst

Na een onverwachte oproep voor een screening, die zij met glans hebben doorstaan, kreeg ons lid de heer J. Schuurman, één van de nestors van de Parade-eenheid van de VOSIB, de eervolle uitnodiging om met zijn echtgenote aanwezig te zijn bij de plechtige beëdiging en inhuldiging van Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander in de Verenigde Vergadering der Staten-Generaal op dinsdag 30 april 2013 in de Nieuwe Kerk te Amsterdam.

Verenigde Vergadering der Staten-Generaal

ZIJNE MAJESTEIT
KONING WILLEM-ALEXANDER

Bewijs van toegang

De heer J. Schuurman

Vak R

Bewijs van toegang

Hij was er bijzonder mee ingenomen, dat hij dit op zijn leeftijd, samen met zijn vrouw, nog mocht meemaken. Hij schrijft er zelf het volgende over:

> *"Om maar meteen met de deur in huis te vallen, wij hebben een grandioze dag gehad. Wim, ik ben kennelijk voorgedragen door de Luitenant-kolonel R.H. Rijntalder, maar ik weet niet op grond waarvan. We waren met 12 veteranen, waarvan 5 Irenemannen. Twee leden van de VOSKNBPI, Generaal-majoor b.d. Noordzij, een jonge Fuselier en ondergetekende."*

Ik ben er echter van overtuigd, dat hij deze voordracht te danken heeft aan zijn tomeloze inzet voor de Parade-eenheid van de VOSIB, met name bij de organisatie van de jaarlijkse optredens van deze groep in Wageningen en Den Haag, waar hij altijd present is als banierdrager, of als groepscommandant.
Deze eervolle uitnodiging heeft hij ten volle verdiend en het bestuur van de VOSIB is erg gelukkig met dit initiatief van Overste Rijntalder.

Entree Veteranen in de Nieuwe Kerk

Uit bijgaande foto blijkt dat de heren Hemmes en Wolff de twee VOSKNBPI-leden zijn.

REÜNIE INDIË-SOBATS 2013

Tekst: Harry Vleeming

Woensdag 18 september 2013 organiseert de VVVGFPI de eerste reünie en dodenherdenking voor onze oud-strijders van de vier Indië-bataljons.
De bijeenkomst wordt gehouden in het KEK-gebouw nr. 150 op de huidige thuisbasis, de Generaal - Majoor de Ruyter Van Steveninck Kazerne te Oirschot. Noteer alvast deze datum!

Laten wij allen maar toeleven naar deze gezellige bijeenkomst van rustende reünisten! Zij die het lichamelijk en geestelijk nog redelijk kunnen opbrengen doen er goed aan om te komen, want je Sobats kijken naar je uit! "Heb je die al gezien, of die….. ? Zou ie nog komen?.... Ik mis die en die…..!" Dergelijke vragen horen we steeds meer. En dat is te begrijpen.

Een bomvolle eetzaal

De laatste sfeervolle reünie van 19 september 2012 gaf veel blijde, tevreden en dankbare gezichten te zien.

In feite ontbrak het ons allen aan voldoende tijd om alles van het afgelopen jaar de revue te laten passeren. In een oogwenk was het alweer tijd voor de Indische maaltijd en voor je het in de gaten had, stond het vervoer al weer klaar voor vertrek richting station Eindhoven!
Vanwege tijdgebrek, toch einde van de reünie, weer handen schudden en wegwezen!
"Wel thuis, goede reis allemaal en tot over één jaar! Fijn dat jullie er weer waren en tot weerzien!"
Ik hoop dat vele Sobats een nader vervolg aan dit weerzien op de aankomende ontmoeting zullen geven. Des te meer, nu Nicole Hooft van de VVVGFPI deze reünie voor het eerst voor ons "rustende reunisten" op touw gaat zetten.

Ik hoop dat vele Sobats met hun partners/vriendinnen op bovengenoemde datum aanwezig zullen zijn!

Vierde bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950
Reünie Commissie
4e Bataljon

Reünie Comité 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene
***Voorzitter**: J.K. Kerssemakers, F.J.Thielpark 131, 5707 BZ Helmond, Tel 0492 - 524366, juan111@hetnet.nl*
***Secr./Pennm.**: Th.J. van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel. 0316 – 524002, e-mail: t.alst@upcmail.nl.*
***Kazernecontact:** J.T.J. Beckers, Mgr. De Haasstraat 27, 5521 TA Eersel, Tel. 0497 – 513218, e-mail jtj.beckers@kpnplanet.nl*
***Lid:** M.W. Knoll, Achter de Raaf 69, 4102 DD Culemborg, Tel. 0345 – 520853*
***Lid:** B. Petersen, Van Pallandtdreef 20, 4101 KC Culemborg, Tel.0345 – 520887*

UIT HET DAGBOEK VAN JAAP GRAVESTEIJN 4 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 105 (REDACTIE: VANWEGE DE AUTHENTICITEIT ONVERKORT WEERGEGEVEN)

Kediri en Blitar, Oost Java, 2e helft juni 1949 – dagboek van Jaap Gravesteijn.

20 juni: Vanmorgen rustig vanmiddag de kraanwagen weer teruggebracht naar Kediri.

21 juni: Omdat de Huzaren vandaag vertrekken naar Lawang en er nog geen andere zijn moest ik vanmorgen konvooi begeleiden naar Kediri en vanmiddag naar Ledojo, ik ben bekaf, gelukkig hadden we geen last van peloppers, alleen de ene brug naar Kediri was half vernield.

22 juni: Rustig, de hele morgen aan het biljarten geweest, vanmiddag de Vickers schoongemaakt en

van nieuwe pakking voorzien.

23 juni: Vanmorgen negen uur belde de Kapitein de Pauw op, onmiddellijk met dokter Vader naar een jeep die tussen Nantroeh en Serengat een trekbom heeft gehad, het bleek het konvooi van Generaal Bàay te zijn, territoriaal en troepen commandant Oost – Java. Generaal Baay was met de Residenten van Kediri en Blitar op weg van Kediri naar Blitar, de weg was gesweept door de Huzaren maar kennelijk hadden de peloppers zich koest gehouden en waren ze op de hoogte van de komst van het konvooi van de Generaal en wachten het op met drie trekbommen, de Generaal had geluk, het trekdraadje brak, de Residenten raakten zwaar gewond één van beiden overleed dezelfde dag nog en een chauffeur was op slag dood. Generaal Baay had punten zat en ging retour naar Kediri, wij groeven de 50 KG bom uit en namen hem mee.
Vanmiddag moest ik patrouille rijden met zes man van de vierde Compie, een powerwagen en de Kapitein Kattekamp in z'n jeep, ik voorop Lt van Veen die ook mee was, was vickers schutter, Lt Rosmalen keek op de kaart, opeens zagen we drie kerels wegrennen, wij er achteraan maar vonden ze niet terug, alleen hun fietsen vonden we die ik met de wep in elkaar drukte, later pakten we nog een man of tien die met een grote prauw een clandestiene veerdienst onderhielden, die tien man waarvan sommigen zich tot hun mond in de Kali Brantas verscholen hielden, namen we mee, maar veel anderen ontkwamen, de prauw schoten we met de vickers in de grond.

24 juni: vanmorgen gebiljart, vanmiddag naar Blitar geweest, rustig.

25 juni: Rustig

26 juni: Zondag, vanmorgen gebiljart in de kantine.

27 juni: Rustig

28 juni: Rustig,

29 juni: Verlofgangers wegbrengen naar Kediri, 6.30 uur vertrek, elf uur waren we weer thuis, vannacht is een patrouille van de vierde Cie in een hinderlaag gelopen, één zwaar en één licht gewonde. Eergisteren zijn twee eigen patrouilles op elkaar gebotst, één van de politie en ander van de eerste Compie. Lt Havik van de eerste Cie -sneuvelde, hij was twee maanden in Indië, ongeveer drie weken terug nam ik hem mee uit Kediri , zwaar pech gehad, de politie had verscheidene doden.

30 juni: Rustig voor mij ,ons Kediri konvooi werd vanmorgen beschoten.

Sjah Mohammed Reza van Perzie (Iran) op 20 mei 1959 tijdens het staatsbezoek aan Nederland. Hij verlaat hier het paleis op de Dam in Amsterdam. Rechts van hem Koningin Juliana, links achter hem, Prins Bernhard. De zeer westers gezinde Sjah, werd in 1979 verdreven, toen Ayatollah Khomeini aan de macht kwam.

HERINNERINGEN UIT DE PERIODE 1947 T/M 1950 TOEN 4 GRPI AANWEZIG WAS OP MIDDEN – EN OOST JAVA

Tekst: Jan Baas

Nadat wij de verhalen hebben gelezen van Jaap Gravesteijn, waarbij de complimenten dat die zo mooi bewaard zijn gebleven, wil ik het een en ander laten weten aangaande de verzorging, die ons leven wat minder onaangenaam moest maken.
Persoonlijk werd ik, na de onaangename taak om bij de Regimentspolitie Verkeersregelaar te worden, ingedeeld bij de M.T. als chauffeur, monteur, motorordonnans en kreeg ik regelmatig opdracht om busdiensten te rijden vanaf Modjokerto met een drie-tonner met in de laadbak banken als zitplaatsen. Die verlofgangers werden o.a. opgehaald van de voorposten en afgeleverd in Soerabaja en 's avonds weer opgehaald, om terug te worden gebracht naar die voorposten.

Ook verzorgden wij het vervoer van de verlofgangers naar de vakantieoorden Tretes en Patjet, maar ook de transporten voor de kwartiermeester Kapitein van Leest, zoals de voeding die in Soerabaja werd opgehaald en afgeleverd aan de compagnieën op de voorposten, maar natuurlijk werd ook de post opgehaald in Soerabaja, alsmede de Welfare-zendingen van Jan Beckers.

Pas later, als de Tweede Politionele actie is begonnen en wij op Oost-Java te maken krijgen met o.a. wegversperringen, beschietingen, trekbommen, etc., werd de hele situatie anders. De M.T. werd gelegerd te Blitar en moest dan regelmatig met bewaking naar Kediri voor het ophalen van de voeding, etc. .

Begin van de bouw lichtaggregaat

In Blitar was geen elektriciteit. Voorheen kwamen wij regelmatig bij de haven van Perak, waar de Mariniers hun verblijfplaats hadden en waar ook een groot depot was met alle soorten van materiaal. Zo ook lichtaggregaten, die daar stonden "weg te rotten", terwijl wij 's avonds bij het licht van een oliepitje onze brieven zaten te schrijven. Dat laatste bracht mij op het idee om onze commandant, de MT Eerste-luitenant v.d. Veen, te vragen of ik in mijn vrije uurtjes een mobiel lichtaggregaat zou mogen bouwen. Onze Luit speelde dit verzoek door aan de Bataljonscommandant, Majoor Broersma, die onder voorbehoud toestemming verleende, waarbij gebruik mocht worden gemaakt van een truck en de hulp van enkele manschappen. Daarbij wou de L.T.D.-mobiele werkplaats (onder leiding van Sergeant Henning) ook assistentie verlenen.

Lichtaggregaat in werking

Op een dump vonden wij een oude vrachtauto en we maakten van het achterste chassisdeel een aanhangwagen. Er werd ook een 12-cilinder Ford Lincoln personenauto gevonden. De motor werd op de "aanhangwagen" geplaatst. In een vernielde suikerfabriek vonden wij een 220 volt 15 KW dynamo, die aan de Ford-motor werd gekoppeld. Helaas bleek tijdens het proefdraaien, dat de motor versleten was; de uitlaatgassen zijn gitzwart en moeten we uitkijken naar een andere motor.
Dit alles gebeurde natuurlijk bij de schaarse vrije uurtjes die wij hadden en veel later komen we dan in het bezit van een goede 6-cilinder Dodge motor en kon er begonnen worden met aansluiting op het lichtnet. Wij waren toen gelegerd in Toeloengagoeng. Er deden zich problemen voor als er 's avonds makkers vroeg naar bed gingen en de lampen uitdeden; de weerstand werd dan kleiner, waardoor het motortoerental ging oplopen en daardoor ook het voltage, waardoor de lampen "doorbrandden". Daarvoor werd er een regulator geplaatst die het toerental regelde. Die regulator werd van een oude Kromhout-dieselmotor gesloopt.

Verhuizing van Toeloengagoeng naar Gondanglegi

Toen wij verhuisden naar Gondanglegi, werd het aggregaat aan de trekhaak van een waterwagen gekoppeld en deed zijn dienst weer tot wij verhuisden naar Malang, alwaar wij in een landbouwschool werden gelegerd; daar begonnen de vele transporten ter afhandeling van de aanstaande thuisreis.

NB. Op bovenstaande foto's ziet u:

a) Het begin van de bouw van het lichtaggregaat met 12-cylinder Ford Lincoln motor.
   Links Jan Baas en rechts Cees van Rij.
b) Het lichtaggregaat in werking te Toelangagoeng. (220 Volt – 15 KW – met 6 cylinder Dodge motor.
c) Het lichtaggregaat achter de waterzuiveringswagen.
   Achter het stuur Jan Baas met zijn hondje Tilly.

Indien er belangstelling is en er technische vragen zijn, ben ik te bereiken via het e-mailadres:
jabimsn@llive.nl

of mijn huisadres:
J.L.Baas
Hoog en Laag 119
1852 AX Heiloo.
Tfn: 072-5741200

Vijfde bataljon GRPI

Reüniecommissie 5-GRPI

Tijdelijk contactpersoon: *W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen*
wg.terhorst@upcmail.nl
Bankrekening ABN - AMRO 53.25.60.396 t.n.v. de Ver. Oud Strijders Indië Bataljons GRPI

ZOEKTOCHT NAAR SOBATS VAN JAAP DE JAGER UIT SLIEDRECHT, GEBOREN OP 7-10-1927

Tekst : Wim ter Horst

Zoon Jan van Jaap de Jager uit Sliedrecht, die gediend zou hebben bij 5 Irene (vermoedelijk 3e Compagnie) is door het lezen van het boek van Hans Goedkoop "De laatste Man" zich gaan realiseren, dat hij maar weinig weet van de belevenissen van zijn vader in het toenmalig Nederlands-Indië. Hij weet, dat hij met de Prinses Irenebrigade in de omgeving van Padang was gelegerd. Met wat zoeken op internet en zijn fotoalbums is hij tot de conclusie gekomen dat hij deel uitmaakte van het 5e Bataljon GRPI en vermoedelijk de 3e Compagnie.

Hieronder citeer ik Jan de Jager:

> *"Alhoewel ik altijd grote belangstelling voor geschiedenis heb gehad, hebben mijn vader en ik eigenlijk nooit echt over die tijd gesproken. Hij is helaas in 1995 overleden, dus het*

Jaap de Jager

kan ook niet meer. Ik heb nooit de indruk gehad, dat het voor hem een bijzonder traumatische tijd is geweest, maar de laatste tijd denk ik toch dat het misschien wel dieper zat dan wij altijd dachten.
Op internet heb ik wel enkele artikelen over 5 GRPI gevonden maar ik vraag mij af, of er over de geschiedenis en de belevenissen van zijn onderdeel niet meer is geschreven? Ik zou dat graag eens lezen.
Ik ben ook in het bezit van 2 fotoalbums vanaf het vertrek in 1947 tot de thuiskomst in 1950. De meeste plaatjes geven een onschuldig beeld, maar er zijn ook foto's van de laatste eer aan een gesneuvelde militair en de graven van andere omgekomen militairen."

Ik doe hier op verzoek van Jan de Jager een oproep aan de oude sobats van 5 Irene, die Jaap de Jager hebben gekend en die bereid zijn hierover te praten met zijn zoon, om contact met hem op te nemen. Zijn telefoonnummer is 078-6415361, het adres is: Boegspriet 26, 3356 MP te Papendrecht.

Bij voorbaat dank!!

OPROEP AAN DE LEDEN VAN 5 GRPI.

Tekst : Wim ter Horst

U hebt allen natuurlijk wel gemerkt, dat er bij de Indiëbataljons allemaal veranderingen hebben plaats gevonden, of nog gaan gebeuren.

Nadat Harry Hermans en zijn dochter Ine Speelberg gestopt zijn, heb ik hun taken tijdelijk overgenomen, tot aan het moment, dat de algehele organisatorische taken zullen zijn overgedragen aan de overkoepelende vereniging VVVGFPI. In de loop van dit jaar (2013) zal dit fasegewijs gebeuren en dat heeft inmiddels al tot gevolg, dat de uitnodigingen voor de komende reünie (18 september 2013) vanuit die club worden verstuurd.

Ook het versturen van de Vaandeldrager naar de juiste adressen wordt door hen verzorgd. Meerdere leden van 5 Irene hebben in het verleden jaarlijks een vrijwillige bijdrage overgemaakt, om dit Regimentsblad te kunnen blijven houden.
Bij deze een beleefd en vriendelijk verzoek en een stille aanmoediging, om ook voor dit jaar een financiële bijdrage te leveren.

De kostprijs van dit fraaie blad is ongeveer vijftien Euro (€ 15) per jaar, daarvoor ontvangt u 4 edities, incl. verzendkosten. Als penningmeester zal ik u zeer dankbaar zijn voor deze (vrijwillige) gift.

U kunt deze bijdrage overmaken op Bankrekening nummer 53.25.60.396 ten name van:

Ver. Oud Strijders Indië Bataljons Garde Regiment Prinses Irene te Zutphen.

Deze bankrekening wordt in de loop van dit jaar in zijn geheel overgedragen aan de penningmeester van de VVVGFPI.

UIT HET DAGBOEK VAN F. MULDER, 5 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 104 (REDACTIE: VANWEGE DE AUTHENTICITEIT ONVERKORT WEERGEGEVEN)

Generaal Spoor doet 12 mei 1949 Medan aan en vertrekt daarna voor inspectie per vliegtuig naar Padang. Om het leven te veraangenamen, verschijnt er een compagniesorder op het publicatiebord, waarop vermeld staat, dat de jongens periodiek enige dagen naar Padang op verlof kunnen. Niet gek!

Met de regelmaat van de klok treedt met het invallen van de schemer de wacht aan. De lampen worden ontstoken en de maan zal deze nacht wel laat doorkomen, gezien het regenweer.

Je maakt een vuurtje, bakt een stukje worst en als er een seintje van de inlichtingendienst komt, dat

G.L. Dröge: Koken in de open lucht.

er een kleine bende gesignaleerd is, wordt de waakzaamheid verscherpt. Ons kamp lijkt elke nacht wel een bunker waar geen muis door naar binnen glippen kan. De zondagen zijn wat gevarieerder geworden, zeker als de post komt, iets extra's op tafel geserveerd wordt en 's avonds het wel bekende kaartje gelegd wordt. Er zijn wat stokken kaarten in de tropen versleten!

Op 16 mei stijgt de spanning als bij geruchte bekend wordt, dat op 17 mei 's morgens wellicht de republiek in het offensief zal kunnen gaan. Voorzorgsmaatregelen worden genomen: carriers gaan weer in de stelling; we gaan gekleed naar bed en de wacht blijft langer op haar posten. Een hinderlaag gaat uit. Naar je toe laten komen lijkt mij in dit geval handiger dan de peloppers opzoeken met een 12-uurs patrouille. Maar alles bleek evenwel gelukkig loos alarm.

G.L. Dröge : Carriers staan klaar.

Als we op 18 mei net twee minuten op bed liggen en de verscherpte waakzaamheid nog steeds geldt, klinken voorladerschoten; er wordt om hulp geroepen, terwijl de tamtam angstig klinkt. Doch door de overmacht van de Ronda's in de kampongs, vallende bendes ons niet verder aan. Vier huizen staan in brand en een roze vlammengloed licht de nachtelijke hemel op…

Uitkijken blijft het parool, want in Solok gebeurt het volgende: een bende bedreigt het kamp aldaar. De vijand geeft een schot af, waarna veel salvo's van de Belanda's (red: Nederlanders) volgen. Hulzen liggen dan over de wegen verspreid, die kinderen 's morgens verzamelen en waarvan de TNI weer nieuwe patronen maakt. Weggegooide hulzen kunnen je van je leven beroven; moet een waarschuwing zijn!!

Een ander werk dat we op 20 mei moeten doen is een oude stelling afbreken en bij de spoorlijn een nieuwe bouwen. Drie uur arbeid zit daar aan vast en de stelling wordt verder afgeschermd met prikkeldraad en boobytraps om ons veilig te kunnen blijven voelen.

Op 21 mei wordt er gewerkt aan ontspanning als de kantine- en filmwagen, geschonken door de vleesfabriek "Zwanenberg" uit Oss, ons kamp komt binnenrijden.

Het geluid van grammofoonmuziek schettert door het kampement. Als de geïmproviseerde filmzaal klaar staat, komt de zwart-witfilm op het projectiedoek: de kroningsfilm uit Nederland, waar sprookjesachtige taferelen van ons koningshuis ons een uur boeien. Als de aalmoezenier op zondag ons kamp niet bezoeken kan, gaan we met helm en geweer per voertuig naar Solok ter kerke. Onderweg is het stof eten of modder slikken en na de kerkdienst moeten we prikkeldraad meenemen om ons kamp verder te versterken.

Op 26 mei horen we het ontstellende bericht, dat Generaal Spoor plotseling is overleden. Geruchten doen de ronde, maar na de vlag halfstok gehesen te hebben, gaat die dag echter toch officieel onze verbouwde kantine open, met als attracties een gezamenlijke maaltijd, koffie en taart en als spelletjes: roeiwedstrijden, koekhappen en schieten op ballonnetjes op het meer. Ik moet 's middags onverwachts naar Padang om pasfoto's te laten maken voor een test in Bandoeng, waarvoor ik me heb opgegeven.

G.L. Dröge: De kantinewagen (met pet = lt. Hermans.)

Het reüniecomité van het 6e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene wordt gevormd door:
Voorzitter: *Harry Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort,*
tel. 026-3118271.
Secr/Penn: *Frans Sturm, Adr. v/d Horststraat 28, 1065 GX Amsterdam,*
tel. 020-6171262. Email: f.sturm@kpnplanet.nl
Piet Peters, Kasteelsepad 7, 6686 EX Doornenburg, tel. 0481-423410.
Postbank: 755584848 ten name van F. Sturm Adr. v/d Horststraat 28, 1065 GX Amsterdam

HET BEGON IN KRAWANG.

Tekst en Foto's: Frans Sturm.

Wie in oktober 1948 Krawang zei, bedoelde dan eigenlijk het hospitaalkamp en de rijstpellerij, want die vormden toch voor 6-Irene het begrip Krawang" (red: Krawang, of Karawang is een regentschap/provincie met gelijknamige hoofdstad ongeveer 32 km ten oosten van Jakarta op West-Java).
Mogelijk kunnen de bioscoop en de toko's "Atoom" en "Renville" daar nog bij genoemd worden, maar die komen dan toch op de derde of vierde plaats.
Het noemen van de namen hospitaalkamp en rijstpellerij zal zoveel herinneringen bij u oproepen, dat we er verder gevoeglijk over zouden kunnen zwijgen. Wat de kampen zelf betreft, zijn de herinneringen echter niet zo prettig en is het maar gelukkig dat het verblijf daar niet al te lang duurde.

Waren de verwachtingen, wat legering en voeding betrof, toch al niet hoog gespannen, daar viel dit toch wel heel erg tegen. Zag het hospitaalkamp er bij de eerste aanblik nog vrij netjes uit, bij een nadere beschouwing bleek het ook al pet te zijn, vooral als het geregend had. Dan was het hele kamp een ware modderpoel, een onbeschrijfelijke bende, die zelfs tot in de stenen huisjes en de barakken zijn sporen achterliet. Nee, het was verre van ideaal, maar we konden het er nog net mee doen en hopelijk zou het niet voor al te lange tijd zijn. Vooruit dus maar!

De rijstpellerij had, wat bestrating en vloeren betrof, veel vóór op het hospitaalkamp, want in de eerste

Onverhard terrein

waren zowel het plein als de vloeren verhard, wat wel zo prettig was.
Minder prettig waren de grote bedompte ruimtes waarin men gelegerd was en waar het altijd donker was en vreselijk stoffig. Als het regende en dat was vooral 's nachts erg prettig, dan kon je er op rekenen dat je onder je klamboe vandaan spoelde. Het was dus zaak om een grondzeil boven je klamboe te spannen en in de loop van de nacht datzelfde grondzeil een paar maal voorzichtig leeg te gieten

om overlopen te voorkomen. Zo konden de meest grappige gevallen zich voordoen, want er waren lui die niet wakker werden voor er een flinke hoeveelheid water op hun tempatje was gevallen. Anderen, die een foto van hun meisje op hun kastje hadden staan, haasten zich in voorkomend geval, om het lieve kind achter slot en grendel te stoppen, of bij zich onder de klamboe te nemen!

Een ander aardigheidje was de watervoorziening in het "mandie"-lokaal (red: badlokaal).
Overigens: alle lof voor de machtige douchekoppen die het "mandiën" tot een waar genoegen gemaakt zouden kunnen hebben. Ik zeg "zouden kunnen", want kwam men 's morgens vroeg om zich te baden, dan was er in negen van de tien gevallen geen water beschikbaar. Alleen maar een paar druppels en het was misschien daarom, dat majoor Raadgever 's morgens als een van de eersten erbij was om zich af te spoelen.
Kwam men later op de dag en vooral in de middaguren, dan was er bar veel moed voor nodig om onder een douche te stappen, want het water was dan zo gloeiend heet, dat je bijkans je lichaam verbrandde. Wat de inrichting van de badhokken betrof was het echter wél voor elkaar en later zullen slechts weinigen nog de beschikking hebben gehad over zulke machtige douchekoppen, als hier aanwezig waren.

In één opzicht konden beide kampen elkaar de hand wel reiken. Dat was het voedselprobleem. Het moet eerlijk gezegd worden, het hield niet over die eerste tijden en het was niet overdreven, wanneer men zong van: "Rooie rijst te vreten…." Laten we er echter niet teveel over uitweiden want het is niet de bedoeling een klachtenboek te schrijven over muffe rijst, slecht brood, of alles wat dies meer zij.

Vee, nog te mager voor de slacht

Wie echter meent, dat er alleen narigheid was vergist zich deerlijk, want er was ook vaak veel plezier. Om een voorbeeld te noemen: was het niet om te brullen, dat 's nachts aan de wacht in de rijstpellerij het consigne werd gegeven om de Bren, die aan de achterzijde stond, ieder uur twee of drie keer te verplaatsen om de vijand te misleiden over de positie van dit wapen? In stomme naïviteit werd dat nog ijverig gedaan ook, hiermee het heerlijke gevoel krijgend, dat men de vijand toch nog in sluwheid overtrof. "Orang belanda poenja banjak ottaks!" (red vrij vertaald: "die slimme Nederlanders toch!").

Sluw waren we wel, maar aan moed scheen (let wel: scheen) het ons soms te ontbreken.
Hoe zouden we het anders in ons hoofd gehaald hebben, om in het hospitaalkamp zo'n grote wacht uit te zetten? Manshoog prikkeldraad en aan iedere kant een wachtpost, waarvan die aan achterzijde zelfs in een soort brenput zat waar hij een Bren en liefst twaalf magazijnen tot zijn beschikking had.

Pasar

President Manuel Prado Ugarteche van Peru is op 7 maart 1960 in Nederland voor een staatsbezoek. Hier inspecteert hij, samen met Koningin Juliana, de erewacht voor het paleis Huis ten Bosch. Commandant van de erewacht is Kap der Fuseliers J.A.C. Rozendaal.

Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,
Wim ter Horst, Secretaris/Penningmeester*, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen,*
Tel. 0575-519207, wg.terhorst@chello.nl.
Teus Meijer, (Sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland)
Stationsweg 54 F 3233 CT Oostvoorne. Tel. 0181- 485089.
Sjaak Besteman, (Sociaal contactpersoon voor de regio Noord West Nederland)
Druckerstraat 31, 1814 RG Alkmaar. Tel. 06-29041313.
Bankrekening: 43.89.98.499 ten name van Bataljon Berdjalan,
Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

OPROEP AAN DE CONTRIBUANTEN "VAANDELDRAGER" BEHORENDE TOT 7 GRPI.

Tekst : Wim ter Horst

Vanaf het jaar 2003 hebben wij verschillende leden van ons Bataljon, die om bepaalde redenen niet meer naar onze reünies (kunnen) komen, een brief gestuurd met de vraag, of zij ons Regimentsblad "De Vaandeldrager" nog wel op prijs stelden.
Ruim 50 leden hebben daar positief op gereageerd en daarbij aangegeven, dat zij bereid waren daartoe jaarlijks een bedrag(je) over te maken. Het is kwalitatief een mooi blad en het wordt door de sobats en ook door hun echtgenotes hoog gewaardeerd.

Meerderen hebben mij gevraagd een acceptgiro mee te sturen met de Vaandeldrager, maar dat is heel moeilijk uitvoerbaar omdat het slechts ca. 50 adressen betreft op een bestand van 2250. Derhalve is toen besloten om jaarlijks éénmaal een kleine oproep in de Vaandeldrager te plaatsen en dat gebeurt dan bij voorkeur in het eerste nummer van het jaar. Door allerlei omstandigheden is dat dit jaar niet gebeurd, dus nu maar in het tweede nummer. Misschien is er een mogelijkheid voor zo'n acceptgiro, wanneer alle bestuurlijke taken voor de Indiëbataljons op één plek geconcentreerd zijn

Nu ik dit schrijf is het al begin mei 2013 en er hebben nog maar twee leden deze "contributie" voor het jaar 2013 overgemaakt . Daarom wil ik graag de overige contribuanten oproepen om hun bijdrage voor dit jaar (voor zover er inmiddels nog niet is betaald) over te maken!
Vanwege de a.s. overdracht van onze organisatorische taken aan de VVVGFPI , waaronder ook het penningmeesterschap, kunt u deze bijdrage overmaken op bankrekening nummer 53.25.60.396 ten name van Ver. Oud Strijders Indië Bataljons Garde Regiment Prinses Irene te Zutphen. Dus niet meer op het bekende rekening nummer van Bataljon Berdjalan. De bijdrage is vrijwillig, maar de kostprijs is ongeveer € 15,-- per jaar.

Uw penningmeester zal u dankbaar zijn!

AANKOMST EN VERBLIJF VAN DE 4E COMPAGNIE VAN 7 GRPI OP MANOKWARI (NEDERLANDS NIEUW-GUINEA) VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 105

Tekst: Wim ter Horst.

Patrouilles van meerdere dagen waren geen uitzondering. Er was er zelfs één die drie weken duurde. Deze patrouille bestond uit zowel Papoea-militairen, als jongens van de 4e Compagnie en ging diep het binnenland in, dwars door oerwoud en kali's naar een gebied waar het wat onrustig was geweest en waar heus niet elke dag een blanke voorbijkwam. Onze jongens, goed getraind en goed bewapend, hebben deze zware patrouille goed doorstaan en hadden zeer goede contacten met de Papoea-militairen.

Uit Irene archief

Tijdens de aanwezigheid in het te controleren gebied staat één van de goed bewapende Nederlandse jongens, met veel bravoure, aan een autochtone Papoea, die waarschijnlijk nog maar zelden een blanke had gezien, met handen en voeten te vertellen dat zijn wapen 28 keer (= duapulu delapan kali) achter elkaar kan schieten.
Als hij dan de trekker van zijn stengun overhaalt, hoort hij en de zeer verbaasde Papoea alleen maar "pets". Zegt waarschijnlijk wel iets over de kwaliteit van onze bewapening, of eventueel over de accuratesse van de soldaat.

Rondom Manokwari is reeds een aanvang gemaakt met de voorbereidingen van de kolonisatie, waar vele mensen van Nederlands-Indische origine op afkomen.
Het betreft mensen die de soevereiniteitsoverdracht aan de Republiek Indonesia niet zien zitten en nu hun geluk willen proberen op Nederlands Nieuw-Guinea. Hoeveel er zijn, weet niemand. Dat blijkt wel begin januari 1950 , als het ms. Waibalong arriveert, met maar liefst over de 500 kolonisten, waarvoor geen enkele voorziening aanwezig was.

Kolonisten boot in de baai

Geen onderdak, geen voedsel en geen verzorging. Met behulp van de mannen van de 4e Compagnie werden echter de mensen van boord gehaald en werd er op het strand een provisorisch bivak ingericht. Ook werd van militaire zijde voor voedsel gezorgd. Na het ontschepen van de bagage, dat nog wel enkele dagen in beslag nam (het schip lag nl. niet aan een goed geoutilleerde kade, maar midden in de baai en de ontscheping moest plaats vinden met kleine bootjes en prauwen), werden deze mensen overgebracht naar een woongebied verder van het strand af. Wij noemden het, naar ik meen, "Mangoapi", waar zij werden gehuisvest in nog slechtere optrekjes dan wij in Manokwari hadden aangetroffen.

Tentenkamp

Deze hulp en steun aan de kolonisten is steeds gebleven en de verstandhouding tussen de militairen en de burgers was erg goed. Zij waren dan ook graag geziene gasten in de Rumah Perkumpulan "Juliana"(red: vrij vertaald: Verenigingshuis/Gemeenschapshuis Juliana), met name de dames, want zij waren voor ons, militairen, ideale danspartners.

Rumah Perkumpulan

Op 5 augustus 1950 hebben wij Manokwari weer verlaten en zijn opnieuw scheep gegaan naar Soerabaja op Java. Hier wachtte ons voornamelijk een bewakingstaak voor de kampementen met ex-militairen

uit het inmiddels opgeheven KNIL, met hun gezinnen, o.a. in Malang.
De verbindingsdienst deed haar werk o.a. in de Kromhoutkazerne (red: niet de Kromhoutkazerne in Utrecht, maar een KNIL-kazerne in de stad Soerabaja op het Indische eiland Java) en in de hierboven bedoelde kampementen. Verder werden er allerlei bewakingsgroepen gevormd o.a. voor de havens en weer een ander deel werd ingedeeld bij de KP (Kantonnement Politie) ter ondersteuning van de MP.
Van hieruit werd het bataljon in gedeelten gerepatrieerd naar Nederland, te beginnen met het schip de "Zuiderkruis", die op 31 december 1950 afmeerde in Rotterdam met 201 militairen.
Op 3 februari 1951 arriveerde de "Ormonde" met 161 man, eveneens in Rotterdam.
Op 18 maart 1951 de "Nelly" in Amsterdam met 242 militairen en tot slot de "New Australia" met 74 manschappen, ook te Amsterdam.

Genootschap Vrienden van de Fuseliers

BEZOEK AAN MUSEUM BRONBEEK MET HET GENOOTSCHAP VRIENDEN VAN DE FUSELIERS

Tekst: Adriaan van Stolk

Onze gids, mevrouw Brigitte Hes

Vrijdagmiddag 19 april 2013 verzamelden de Vrienden van het Genootschap, een aantal vergezeld van hun partner, in het restaurant Kumpulan gelegen in het park van Bronbeek. Ook een aantal veteranen van de Indiëbataljons van ons regiment waren aanwezig, om zo de band van "de Vrienden" met het regiment nog eens te onderstrepen.
Onder het genot van een kopje koffie met spekkoek (een Indische specialiteit) werd kennis gemaakt met de overige deelnemers en werd het programma voor het bezoek aan het museum door Nelleke Swinkels besproken.
Voor aanvang van de rondleiding werd door Jan van Lieverloo, voorzitter van het Genootschap, onze gids voor die middag, mevrouw Brigitte Hes voorgesteld en werd aan twee nieuwe vrienden het Irenespeldje uitgereikt.
Mevrouw Hes bleek een goede bekende te zijn van Jan, namelijk de echtgenote van een collega Aalmoezenier.
Ondanks het feit dat ik al meerdere malen het museum had bezocht, was de persoonlijke rondleiding door de gids, mede door haar Indische achtergrond, interessant.

Nieuwe leden

Van VOC tot onafhankelijk Indonesia

Vanaf de VOC-tijd (Verenigde Oost-Indische Compagnie) tot de overgang naar het onafhankelijk Indonesië kwam de geschiedenis in woord en beeld tot leven.
Zoals de harde tijden van de VOC, de Atjeh - oorlogen, het luxe leven tot de Japanse overheersing en de ellende in de Jappenkampen. Daarna kwam de periode van bevrijding tot overdracht van de soevereiniteit indrukwekkend tot leven in de tentoonstelling met foto's en voorwerpen.
Het hele gebouw straalt ook de sfeer van het oude Indië uit.

Het museumbezoek liep wat uit en het aperitief lonkte, waardoor de wandeling door het park kwam

te vervallen. Dit keer niet de gebruikelijke Calvados, maar een glaasje bier en een Indische rijsttafel die wij ons goed lieten smaken en na nog een kopje koffie, of thee gingen wij voldaan huiswaarts.
De volgende dag werd een aantal van ons overvallen door een korte maar hevige aanval van buikkrampen en dito ellende. Maar gelukkig heeft niemand er nog nadelige gevolgen van over gehouden.
Tot slot blijft het gevoel van een gezellige en leerzame dag de overhand houden en zal ik de volgende keer graag weer de lekkere rijsttafel in de Kumpulan nuttigen.

Maaltijd 2, links op de foto, schrijver van het stukje Stolk

Bataljonsflitsen

Stokoverdracht CSM Alfa-compagnie

Stokoverdracht

Op donderdagmiddag 11 april vond op de appèlplaats van de Alfa-compagnie de functie- en stokoverdracht van de Compagnies Sergeant-majoor plaats. Na een korte speech van de vertrekkend CSM, Sergeant-majoor Verhoeven, werd de stok en de daarbij horende taken en verantwoordelijkheden fysiek overgedragen aan de opvolger, Sergeant-majoor Borrenbergs. Vertrekkend Sergeant-majoor Maik Verhoeven gaat voor zijn nieuwe functie aan het werk bij het Land Training Centre.

Tweede plaats en Prins Bernhard Trofee bij OMK Geweerschieten

Bij het Open Militair Kampioenschap Schieten Voor Onderdeel Teams, welke op woensdag 15 mei gehouden is op het Infanterie Schietkamp (ISK) te Harskamp is het damesteam van 17 Painfbat GFPI tweede geworden en hebben de heren voor het tweede jaar op rij de Prins Bernhard Trofee gewonnen. Na een zeer spannende finale zijn de heren met twee teams op een gedeelde eerste plek geëindigd. Aangezien het 17e bataljon met hun twee herenteams een betere totaaltijd had dan de tegenpartij, zijn zij hierdoor als winnaar uit de bus gekomen.

Het damesteam o.l.v. de coach Sgt1 Meppelink

Alles voor de winst!

Deelnemers OMK met Prins Bernhard Trofee

Schietstandenloop Bataljon Bevrijding 5e linie

Een detachement van zo'n twintig Fuseliers, bezocht op vrijdag 17 mei ons zusterbataljon Bataljon Bevrijding / 5e Linie te Leopoldsburg (BE) en nam daar deel aan de jaarlijkse Schietstandenloop. De Schietstandenloop is een hardloopwedstrijd, waarbij gekozen kan worden uit een afstand van 7,5 en 15 kilometer en is opengesteld voor militairen en burgers. De start van de wedstrijd is op de kazerne en het parcours loopt door het oefenterrein langs de schietstanden (schietbanen), waarbij zowel op verhard als onverhard terrein verplaatst wordt. Na een pittige loop kwam in de categorie senioren na 7,5 kilometer de Fuselier Dame als eerste over de finish en veroverde daarmee een plaats op het podium.

Deelnemers klaar voor de start

De Fuselier Dame verovert de eerste plaats

Winnaar CLAS NMK Geweerschieten

Op 16 mei jl. is op het Infanterie Schietkamp te Harskamp het Nationaal Militair Kampioenschap Geweerschieten 2013 georganiseerd. 130 militairen streden om de nationale titel, waarbij na diverse shootouts overall de tweede plaats werd opgeëist door Sgt1 Meppelink. Omdat hij tweede is geworden en als enige Landmachter in de top 3 wist te eindigen, is Sgt1 Meppelink de beste geweerschutter van de Landmacht. De beste geweerschutter van de Landmacht is een… Fuselier!

De top 3 (Foto sportcommissie)

Prinses Beatrix, samen met echtgenoot Prins Claus, op bezoek bij 13 Painfbat GFPI in Arnhem op 18 november 1966. Het paar was ruim een half jaar eerder, op 10 maart, in het huwelijk getreden.

Op 10 april 1973 bracht "Voorzitter van de Staatsraad" Nicolae Ceaucescu van Roemenië een staatsbezoek aan ons land. Commandant van de erewacht, hier op de Dam in Amsterdam, was Kap der Fuseliers A. Vos. Hij werd hiervoor onderscheiden als Ridder in de Orde van Tudor Vladiwirescu. Bataljonsadjudant H. Groenestein kreeg de eremedaille, verbonden aan dezelfde orde.

De communistische leider Ceaucescu had een opener houding naar het westen, in afwijking van andere landen van het toenmalige Warschaupact, tijdens de Koude Oorlog. Hij ontwikkelde zich tot een dictator die na de Roemeense revolutie 1989 werd afgezet, veroordeeld en geëxecuteerd (samen met zijn vrouw).

Menno van Coehoorn

Op vrijdag 17 mei werd op het Artillerie Schietkamp (ASK) in 't Harde de jaarlijkse schietwedstrijd "Menno van Coehoorn" georganiseerd. Een wedstrijd tussen alle 81mm mortiergroepen van CLAS. Onder leiding van Sgt1 Westerink ging de mortiergroep, na zich weken lang te hebben voorbereid, de wedstrijd in. Na het binnenkomen van de Call for Fire kwamen de Mikeys in stelling en met een verdienstelijke tijd van 4 min 1 sec, lieten zij de andere eenheden qua tijd ver achter zich. Gedurende de wedstrijd werd er strak en nauwkeurig gewerkt, wat resulteerde in een hoog aantal treffers (18). Aan het einde van de dag bij het bekendmaken van de resultaten bleek dat de top 3 zo dicht bij elkaar lag, dat de onderlinge tijd tot een definitieve score leidde. Een goede voorbereiding heeft geleid tot een prima resultaat, want met een welverdiende 3e plaats keerden zij tevreden terug naar Oirschot.

Mortiergroep o.l.v. Sgt1 Westerink

3e plaats

PBC 17Painfbat reikt medaille uit aan Sgt1 Winands

PBC 17Painfbat reikt medaille uit aan Kpl1 Huntjens

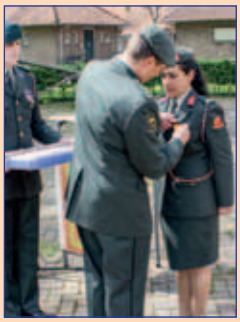

Bronzen medailles

In de afgelopen periode ontvingen een tweetal Fuseliers hun Bronzen Medaille voor 12 jaar eerlijke en trouwe dienst. Tijdens een buitengewoon appèl ontving op donderdag 4 april uit handen van Plaatsvervangend Bataljonscommandant 17 Painfbat Majoor Frank Peters de Korporaal der Eerste Klasse Huntjens zijn medaille en op woensdag 15 mei ontving de Sergeant der Eerste Klasse Winands haar medaille.

Bataljonsnieuws

DEELNAME INFANTERIEVAARDIGHEIDSWEDSTRIJD "DE BARTELSBEKER"

Tweede luitenant B.H. Gerdes

"De Bartelsbeker", een infanterievaardigheidswedstrijd voor infanteriebataljons. Kort samengevat, elk bataljon levert een tweetal infanteriepelotons conform luchtmobiele samenstelling (1/4/22), twee koppels schutters lange afstand en een antitank-groep. Zij zullen de strijd aangaan met eenheden van andere bataljons en uitmaken wie uiteindelijk aan de haal gaat met de Luitenant-Generaal Bartelsbeker. Aan het einde van de dag bleek dat het 17e Painfbat GFPI beslag had gelegd op de vierde plaats.

Namens de C Compagnie nam eenheid 4 deel. De lo-

ting op de dinsdagmiddag wees uit dat het peloton zich op moest maken voor het schiettechnische deel van de Bartelsbeker. Dit deel was verdeeld over zes stations, waarbij schietvaardigheid, kennis en het fysieke werden afgetoetst:

- theorie
- speedmars
- schieten met persoonlijk wapen
- pelotons gevechtsschietoefening offensief
- urban survival
- pelotons gevechtsschietoefening defensief

Op dinsdag 7 mei was het dan zo ver. Na de inspectie was het eerste onderdeel voor het peloton de theorie. Hierbij werden de pelotonscommandant en opvolgend pelotonscommandant apart genomen om hun kennis op het gebied van tactiek en stafdiensttekens te testen. De CLS'ers (Combat Life Saver) werden getoetst op ZHKH en het overige personeel werd onderverdeeld over de onderdelen materieelherkenning en CBRN (chemisch, biologisch, radiologisch en nucleair).

Na dit opwarmertje kwam het eerste fysieke moment, namelijk de speedmars met het gehele peloton en de antitank-groep samen. De drie kilometer moest zo snel mogelijk worden afgelegd. Uiteindelijk klokte het 17e de tijd van 17:05 en bleek dit aan het einde van de dag de snelste tijd van alle bataljons te zijn. Waarmee andermaal werd bewezen dat de fysieke inzetbaarheid van de Fuseliers zeker zo goed is als die van onze luchtmobiele collega's. Willen is kunnen, bleek ook hier weer waarheid te zijn.

Aansluitend aan de speedmars mocht het peloton zich opmaken voor het schieten op het persoonlijk wapen. De wapensystemen werden verdeeld over verschillende banen. Hier werden vanuit de verschillende schiethoudingen veel verschillende schietoefeningen geschoten. Uit de gezamenlijke scores kwam naar voren dat de Colt schutters tweede waren geworden, de Minimi schutters als beste uit de bus kwamen en de Glock schutter als vierde was geëindigd.

Vervolgens verplaatste het peloton zich richting baan Hotel voor de offensieve gevechtsactie met het gehele peloton. In pijlpunt moest het peloton voorwaarts het kritieke terreindeel over verplaatsen, het contact aangaan, ontplooien om vervolgens terug te vallen in een sterke lijn, om vanuit een opstelling het gevecht te voeren. Hierna was het tijd voor de urban survival. Onder leiding van de opvolgend pelotonscommandant, die over de verbindingsmiddelen alles aanstuurde, kregen buddyparen een omschrijving mee van een locatie. Zij verplaatsten zich naar omschreven locatie en dienden terug te komen met de aldaar gevonden informatie. Het doel was zoveel mogelijk punten succesvol aandoen. Door een strakke aansturing bleek het 17e uiteindelijk wederom de snelste te zijn geweest van allemaal en had het uiteindelijk de meeste punten aangedaan.

Het laatste onderdeel dat op het programma stond was het defensieve gevecht voeren met het peloton.

Opdracht was, om twee huizen te betrekken en in te richten, zodat een vijandelijke aanval op het oord kon worden afgeslagen. Tijdens deze opdracht werden de Panzerfaust-schutters eruit gehaald, om hun kennis van het wapensysteem te testen.

Uiteindelijk bleek het een intensieve dag te zijn geweest, die voor ons als C Compagnie met een goed gevoel en resultaat was afgesloten.

DE PANTSERINFANTERIE FUNCTIE OPLEIDING (PFO)

Kapitein Marco Kroon, C-Ccie 17 Painfbat
Eerste-luitenant Gideon Manger, Plv C-Ccie 17 Painfbat

Een nieuw fenomeen bij 17e Pantserinfanteriebataljon is de vervolgopleiding voor onze nieuw ingestroomde pantserinfanteristen, de Pantserinfanterie Functie Opleiding (PFO). De reorganisatie bij bijna alle opleidingen binnen de Landmacht heeft, naast een besparing van zeker 1000 instructeurs, ook tot resultaat gehad dat een belangrijk deel van de initiële opleidingsinhoud (Algemene Militaire Opleiding en de Tirailleur Functie Opleiding) terecht is gekomen bij de parate bataljons. Nadat we van de eerste schok waren bekomen bleek dat de eerste lichting mannen al zeer snel (maart 2013) bij ons op de stoep zou komen te staan. Gelukkig was het voor iedereen duidelijk: dit is naast een moeilijke en belastende opdracht ook een grote kans om een sterke impuls te geven aan een kwaliteitsverbetering van onze infanteristen.

De opdracht voor deze pilot-opleiding werd neergelegd bij onze Charlie Compagnie onder leiding van Kapitein Marco Kroon, die daarvoor Elnt Gideon Manger en Sgt1 Mollenhorst als PC en OPC ter beschikking kreeg. De kaderset van ongeveer 15 instructeurs werd uit het gehele bataljon bij elkaar geroepen, want deze bataljonsopdracht wilden we niet laten mislukken. Binnen een week werd er een opleiding uit de grond gestampt waar je u tegen kunt zeggen. Met als uitgangspunt de opdracht van de bataljonscommandant: deze nieuwe collega's moeten zich welkom voelen maar dienen wel in belangrijke mate verder te worden gevormd tot professionele pantserinfanterist. De opleiding van in totaal 22 weken om alle initiele onderwerpen de behandelen , werd gestart met de belangrijkste periode, namelijk de eerste 8 weken PFO. Hierin wordt de pantserinfanterist gevormd tot wat wij vinden dat wij infanteristen moeten zijn met als belangrijkste richting: het Credo van de Krijger. Dat betekent in de praktijk dat een gegeven opdracht altijd eerst komt, dat wij een hoge discipline bezitten, mentaal en fysiek weerbaar zijn, er trots op zijn om infanterist te zijn, wij nooit een kameraad in de steek laten. De vormingsaspecten WILLEN en het WIJ GEVOEL zijn heel erg belangrijk in deze eerste 8 weken.

Zoals gezegd vinden wij van de totale 22 weken het eerste blok, de PFO, de allerbelangrijkste periode. Doordat de "leerlingen" de eerste 4 weken ook niet weten wat het programma is, is de enige vastigheid die ze hebben "elkaar" en de "groep". Hierdoor zal de cohesie binnen de groep extra worden versneld, maar ook zeker vergroot. Om deze groepsbinding een nog grotere boost te geven is de eerste week dan ook meteen een veldweek, waar kameraadschap, groepsbinding en de trots om infanterist te mogen worden, centraal staan.

In de vierde week worden de eerste officiële functioneringsgesprekken gehouden, maar belangrijker nog, wordt ook gemeten wat de mentale weerstand van de individuele militair is en hoe de groepscohesie ervoor staat. De vormingsdoelen waren voor deze week: stressbestendig zijn, doorzettingsvermogen hebben en trots zijn. Hiervoor vertrok de opleiding naar Zuid-Limburg. Daar was een tweedelig programma voor de mannen opgezet, welke er niet om loog. In de mergelgroeve van Sibbe werden geheel in het duister een tweetal opdrachten uitgevoerd. Aansluitend verplaatsten de groepen zich, met een snelle verplaatsing van ongeveer 4 km, te voet naar het klimparcours. De volgende ochtend startte direct een kaartleesoefening. Deze eindigde bij de Amerikaanse erebegraafplaats te Margraten, waar een indrukwekkende rondleiding werd gegeven, die inhoud gaf aan de onderdelen: "dat wij altijd zullen eren, hen die ons zijn voorgegaan". Terug in Oirschot werd de tweede helft van de week besteed aan het afronden van metingen.

Een ander belangrijk element in de gehele opleiding is het omgaan met het wapen, de COLT C7. Bijna elke week is er een schietmoment, maar zeker worden elke dag de elementaire handelingen tot vervelens toe beoefend. Dit levert direct resultaat op in de basishandelingen en drills die waarneembaar van een hoog niveau zijn.

Om de week een velddienst, een uitgekiend fysiek programma, maar vooral een combinatie van discipline en leiderschap door de groepscommandant die alles met zijn groep mee uitvoert, levert zeer gemotiveerde Fuseliers op. Deze eerste 8 weken worden dan ook met een zeer uitdagende eindoefening van een week in Roosendaal afgesloten om ook zelf te beseffen wat er allemaal voor nodig is om jezelf infanterist en Fuselier te mogen noemen.

Overleven op het gevechtsveld, onderkomens bouwen, koken in natura, omgaan met levende have, de fysieke uitdagingen ondergaan op baan Arnhem, baan Hollandia, de touwbaan en de klimtoren. Daarna een bezinningsmoment o.l.v. de dominee en op

naar de eindoefening, waarbij alleen de partizanen van IRENE te vertrouwen waren en de bewakings honden van de Luchtmacht zeer hinderlijk aan het jagen waren op onze Fuseliers in opleiding!

Aan het einde van deze week komt dan de gehele club van 17 (!) militairen, moe, maar uiterst voldaan aan op de kazerne in Oirschot, waar ze met een luid gejuich en applaus door het bataljon werden binnengehaald. Uiteraard zou de inwijding niet compleet zijn als de PFO niet zou worden afgesloten met de uitreiking van de felbegeerde beloning, namelijk de baret. Na een uiterst luide kreet "Ik wijk voor niets" en gevolgd door een daverend applaus vanuit het bataljon en de talloze relaties, zetten onze nieuwe trotse pantserinfanteristen de lang gekoesterde baret op.

RHINO VIGOROUS NIVEAU 4

Kapitein Niels Verhoef, C- Acie 17 painfbat

(Foto's Sectie Communicatie 13 Mechbrig - Joshua Laisina)

In het besneeuwde oefenterrein Bergen-Hohne in Duitsland vond van 8 tot en met 17 maart de oefening Rhino Vigorous plaats. De doelstellingen van deze oefening waren het uitvoeren van de tactische test op niveau 4 (compagnie) voor de A compagnie en niveau 5 (bataljon) voor 17 Painfbat GFPI. Deze testen waren voorwaarden om het bataljon de status "operationeel gereed" te geven. Dit artikel gaat in op de niveau 4 test van de A Compagnie.

Het oefenscenario draaide rondom het conflict tussen de 2 fictieve staten Hopsberg en Meerland. De opzet was om in de eerste fase de reguliere eenheden van de agressor (Meerland) te neutraliseren om daarmee de voorwaarden te scheppen voor een stabilisatie operatie.

De eerste fase werd gebruikt om de A Compagnie te testen op haar tactische vaardigheden. De commandovoering werd uitgebreid bekeken en beoordeeld op alle aspecten van besluitvorming, bevelvoering en gevechtsleiding. Daarnaast werd bekeken hoe de inzet en integratie van de diverse middelen werd georganiseerd en uitgevoerd. Om het geheel zo realistisch mogelijk te maken werd de oefening gesteund door een CV-90 peloton van de C Compagnie van 42 Painfbat Limburgse Jagers en door de inzet van het MCTC (Mobile Combat Traning Centre).

Ondertussen werd de A Compagnie flink aangevuld. Van de eigen B Compagnie werd een compleet CV-90 peloton toegevoegd. Daarnaast kregen wij van de D Compagnie onze eigen mortieren weer onder bevel en werd er een TACP (grond-lucht coördinatie voor de inzet en integratie van vliegtuigen en helicopters in het gevecht) toegevoegd. Voor de mobiliteit werd ons vaste pantsergeniepeloton van 411 Pantsergeniecompagnie toegevoegd. Geneeskundig werden we ook flink ondersteund door de toevoeging van een extra afvoergroep YPR en de directe steun van een role 1 hulppost (role 1 is in staat tot het verlenen van eerste hulp, uitvoeren van onmiddellijke levensreddende handelingen en triage) die achter ons aan zou springen. Al met al een eenheid van ruim 200 militairen en een grote hoeveelheid voertuigen.

Terwijl de eenheid werd samengesteld en het verzamelgebied werd verkend, gaf de bataljonscommandant op 8 maart het bevel voor de eerste actie uit. De

opdracht was, om vanuit een verzamelgebied een opmars uit te voeren en een vijandelijk trainingskamp te neutraliseren. Met neutraliseren werd in deze opdracht bedoeld dat de vijand geen beschikking meer zou hebben over zijn offensieve middelen, in dit geval de CV-90's. Het personeel moest bij voorkeur worden gevangen genomen, maar indien noodzakelijk moesten wij bereid zijn hen "dodelijk" aan te grijpen.

De planning voor de actie werd voortvarend aangelopen. De gekozen mogelijkheid bestond uit het nemen van een tussengelegen aanvalsdoel HEDEL, een beheersend terreindeel achter een gordel van moeras en riviertjes. De doelstelling daarvan was, om de vijand naar die positie te lokken en vervolgens te binden met het peloton, dat die opdracht had. Ondertussen zou de hoofdmacht heimelijk omtrekken, om vervolgens, na het vinden en binden door eenheid 5, de vijand de beslissende slag uit te delen op zijn flank. Zodra de CV-90's uitgeschakeld waren, zou het daarna een relatief eenvoudige klus moeten zijn om het trainingskamp aan te vallen en in te nemen.

De uitvoering begon al vrij snel. 's Nachts werden de diverse verkenningen naar de startlijn uitgevoerd en bij duister werd het verzamelgebied verlaten en de uitgangspositie betrokken. Het plan voltrok zich volgens planning en al vrij snel werd aanvalsdoel HEDEL, zonder tegenstand, ingenomen. Het zicht was erg slecht en het duurde daarom enige tijd tot er contact met de vijand kwam. Dat wij te maken hadden met een goede en gemotiveerde tegenstander bleek direct: aan beide zijden werden er 2 CV-90's uitgeschakeld. Na dit bericht werd de berging en gewondenverzorging direct opgestart, maar belangrijker; dit was de trigger om de hoofdaanval in te zetten. De inbraak in het trainingskamp volgde vrij snel, waarna een fel gevecht om het terrein ontstond. De tegenstander was vastberaden zijn positie te behouden en had de verdediging goed voorbereid. Uiteindelijk is het alsnog gelukt om de opdracht te halen.

De volgende opdracht was er één met een zeer korte voorbereidingstijd. De vijand had versterkingen gekregen en moest snel worden uitgeschakeld, om de randvoorwaarden te creëren voor de volgende fase van het bataljon en de brigade. Na een versnelde commandovoeringsprocedure en een kort bevel werd er direct tot actie over gegaan. Er werd gekozen voor een klassieke uitgestegen compagniesaanval. Volgens de traditie van de A compagnie ging de compagniescommandant daarbij uitgestegen voorwaarts en leidde de plaatsvervangend compagniescommandant daarbij het voertuigdeel. Mede door het besneeuwde landschap en de kleinschalige, felle gevechten leek deze actie wel op een aflevering van Band of Brothers. Uiteindelijk werd ook deze actie succesvol afgerond.

Eindconclusie na 4 dagen vechten was, dat de A Compagnie gereed is voor inzet tot op het hoogste geweldsniveau. En daar mogen we trots op zijn!

Deze oefening heeft mij laten zien dat er geen vervanging bestaat voor het daadwerkelijk geïntegreerd oefenen met eenheden te velde. Het is een unieke ervaring en een voorrecht, om met 14 CV-90's en zoveel andere eenheden onder bevel op te treden. Terreinen als Bergen-Hohne, met voldoende manoeuvreruimte en terreinkenmerken als heuvels, bossen, open vlaktes, moerassen en waterlopen, zijn essentieel voor een goede voorbereiding voor het optreden in het hoogste geweldsspectrum.

Wat deze oefening ook duidelijk maakt, is dat als je vecht tegen technologisch gelijkwaardige en gemotiveerde tegenstanders, slachtoffers niet zijn te vermijden. Dit dient eenieder zich te beseffen. Alle niveaus binnen onze organisatie, maar ook heel Nederland moet zich dat beseffen. Elementen als gewondenafvoergroepen, role 1 hulpposten, maar ook onze bergingscapaciteit moeten rekening houden met optreden ver voorin, vlak achter het gevecht. Alleen dan kunnen wij onze miltairen geven waar zij recht op hebben, namelijk goede zorg en kunnen wij het voortzettingsvermogen garanderen. Zonder goede mensen en een goed logistiek plan komt een

operatie snel tot stilstand.
Ik wil deze gelegenheid gebruiken om eenieder die de A compagnie heeft aangevuld en versterkt in deze periode, maar zeker ook onze tegenstander bedanken voor de inzet. Ook de hogere niveaus en de O/T organisatie wil ik bedanken.
Dit was mijn laatste grote oefening als compagniescommandant en dat doet wel een beetje pijn. Ik wil al mijn mensen bedanken die zich de afgelopen jaren met mij hebben ingezet om de Alfa-compagnie op dit niveau te krijgen. Ik ben er trots op uw commandant te mogen zijn geweest, dank jullie voor je inzet en het gegeven vertrouwen. Ik heb er alle vertrouwen in dat mijn opvolger op hetzelfde mag rekenen.

SGT1/WMR1 TEST 02-05-2013

Sergeant der Eerste Klasse Verzijl

De koffie stond klaar, de cake was aangesneden en daar stonden we dan met onze uitrusting omgehangen in de eerste rust voor 't Congleton. Na ons correct gemeld te hebben werd de dag ingeluid door de BA en volgde er een uitleg van de spelregels. Vervolgens werden wij overgedragen aan de Sgt1/Wmr1-commissie. Allereerst werd ons door de commissie duidelijk gemaakt hoe wij de leden van de commissie aan moesten spreken, "Jawel, Sergeant der allerjezus hoogste klasse!". Een zin die tijdens deze dag nog vaak uitgesproken zou worden…

Na een grondige inspectie van onze uitrusting volgde onze eerste opdracht.
De Wachtmeester Hegie en ik moesten ons verplaatsen naar de klimtoren. Op de klimtoren moesten wij vervolgens op een hoogte van 20 meter een waarnemingspost inrichten en op de klimtoren van de touwbaan op 10 meter hoogte een relaispost. Er moest tussen de beide torens natuurlijk wel voor verbinding gezorgd worden! Door middel van een lang touw en 2 grote tonnen werd op ludieke manier, net zoals een "blikjes verbinding" de verbinding tot stand gebracht. Nadat de wachtmeester een succesvolle vuuraanvraag op de achterpoort had gedaan, daalden wij af en verplaatsten wij ons naar de genieput! Bij de genieput kregen we de opdracht om een vlot te bouwen en een wateroversteek te maken. Met vuur en beweging gingen we voorwaarts. De oversteek was succesvol, echter om onszelf en onze uitrusting droog te houden was niet gelukt.

Op naar de lunchlocatie. Bij aankomst bleek dat alle beschikbare Sgtn1/Wmrs1 van het bataljon zich verzameld hadden om te genieten van een heerlijke lunch, die door ons verzorgd zou gaan worden. Een "English lunch" compleet met worstjes, eieren met spek en witte bonen in tomatensaus. Een echt feestmaal dus!

In de laatste fase van de test mochten we gaan rijmen en dichten! Waarom verdienen wij het om een goede "1" te mogen worden? En waarom is het zo dat wij een goede aanvulling zijn op het "Corps der allerhoogste klasse"? Dit mochten de wachtmeester en ik op overtuigende wijze gaan verkopen aan de commissie. Na het rijmen en dichten werden we verwacht op het eindappèl van de B Compagnie om vervolgens bij de C Compagnie aan te sluiten. Als afsluiting van de test der testen maakte de Sgt1/Wmr1-commissie bekend dat beide deelnemers geslaagd zijn en gereed waren voor bevordering. De bevorderingen volgden en de Wachtmeester Hegie en ik, Sgt Verzijl mogen ons vol trots lid van het "Corps der hoogste klasse" noemen!

Ik kijk terug op deze dag als een hele leuke, pittige maar zeker ook leerzame dag! Mijn complimenten gaan uit naar de Sgt1/Wmr1-commissie en hoop in de toekomst zelf ook een uitdagende test te mogen organiseren!

Leve het Regiment!

30 april, Koninginnedag 1975. Voor het eerst in de naoorlogse geschiedenis heeft een detachement van de drie gardeonderdelen deelgenomen aan de jaarlijkse defilé voor het Paleis Soestdijk t.g.v. de verjaardag van HM de Koningin.

Het detachement – in ceremonieel tenue gestoken- was samengesteld uit 33 Grenadiers, 33 Jagers en 33 Fuseliers, het geheel onder commando van Kapitein der Grenadiers van Breugel. Het detachement werd voorafgegaan door het Jachthoornkorps van het Garderegiment Jagers. Op de foto is het detachement van de Fuseliers te zien.

17 VERKENNINGSPELOTON STROOKOEFENING 'MOUNTED SCORPION'

Sergeanten der Eerste Klasse Cranenbroek en Renhungan

De periode van 15 april tot en met 19 april 2013, stond voor het verkenningspeloton in het teken van de oefening Mounted Scorpion.
Deze oefening vond plaats in een terreinstrook tussen Eindhoven en Weert. Gedurende deze oefening bekwaamden de verkenners zich op de diverse aspecten binnen het verkenningswerk.

Na een gedegen voorbereiding vertrok het verkenningspeloton op maandagmorgen naar het pelotonsverspreidingspunt in de omgeving van Eindhoven.
Aansluitend konden de ploegen aanvangen met de specifieke verkenningsopdrachten, welke zij eerder hadden ontvangen in het pelotonsbevel.
De eerste opdracht voor de ploegen betrof een bewaking op een beslissingspunt. Deze werd zo tactisch mogelijk uitgevoerd, waarbij accurate informatie over de vijand en het operatiegebied direct gemeld diende te worden aan het bataljon.

In de nacht van maandag op dinsdag werd er vervolgens een oordrandverkenning uitgevoerd op het oord Riethoven. Ook tijdens deze opdracht werd er weer de benodigde informatie verzameld.

Dinsdag stond in het teken van diverse gebiedsverkenningen, zowel bereden met het pantserwielvoertuig Fennek, als te voet.

Aansluitend werden er woensdag diverse routeverkenningen uitgevoerd.
Het tempo lag hoog en de nachtrust was kort, desalniettemin werd de vijand vroegtijdig onderkend en uitgeschakeld middels vuursteun.

Na de succesvol uitgevoerde opdracht in de strook, kon het peloton zich voorbereiden op een stevig potje graafwerk.
Zij dienden zich donderdags voor 18:00 uur ingegraven te hebben op de Oirschotse Heide, om vanuit waarnemingsputten vijandbewegingen te observeren.
Elke verkenningsploeg, bestaande uit zes man, diende zowel een voorwaartse put als een achterwaartse put te graven. Dit betekende stevig doorgraven en hard werken voor de gehele ploeg.

Nadat de verkenningsploegen zich hadden ingegraven, werd er een scenario opgespeeld met de verplaatsing van vijandelijke voertuigen. De verkenners hebben hierop het bataljon continu voorzien van accurate inlichtingen over de vijand.

De volgende ochtend kregen de ploegen de opdracht de putten los te laten en terug te verplaatsen naar de kazerne voor het nodige onderhoud en de evaluaties.

Gedurende de oefening Mounted Scorpion is opnieuw gebleken dat het werk van de verkenner veelzijdig en uitdagend is en vele manieren van optreden bevat.
Wederom is er veel gevraagd van de mannen, onder andere zelfstandigheid, creativiteit en een grote dosis doorzettingsvermogen.

Het verkenningspeloton kan meer dan tevreden terug kijken op de oefening en zal de geleerde lessen toepassen in het komende oefentraject, waaronder tijdens de komende oefening in Tsjechië.

Het Koningshuis & Garderegiment Fuseliers Prinses Irene